

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

ARREST

van 18 september 2018 met nummer RvVb/A/1819/0060
in de zaak met rolnummer 1617/RvVb/0333/SA

Verzoekende partijen	<ol style="list-style-type: none">1. het college van burgemeester en schepenen van de gemeente OVERIJSE2. de gemeente OVERIJSE, vertegenwoordigd door het college van burgemeester en schepenen <p>vertegenwoordigd door advocaat Toon DENAYER met woonplaatskeuze op het kantoor te 3040 Neerijse, Langestraat 25</p>
Verwerende partij	<p>de GEWESTELIJKE STEDENBOUWKUNDIGE AMBTENAAR van het departement RUIMTE VLAANDEREN</p> <p>vertegenwoordigd door advocaat Marc VAN BEVER met woonplaatskeuze op het kantoor te 1853 Grimbergen, Jozef Van Elewijckstraat 59</p>
Tussenkommende partij	<p>de nv FLUXYS BELGIUM</p> <p>vertegenwoordigd door advocaten Patrick PEETERS en Roeland VAN CLEEMPUT met woonplaatskeuze op het kantoor te 1000 Brussel, Terhulpsesteenweg 120</p>

I. BESTREDEN BESLISSING

De verzoekende partijen vorderen met een aangetekende brief van 19 januari 2017 de schorsing van de tenuitvoerlegging en de vernietiging van de beslissing van de verwerende partij van 10 november 2016, door de verzoekende partijen aangeduid als de bestreden beslissing genomen op 5 december 2016.

De verwerende partij heeft aan de tussenkommende partij een stedenbouwkundige vergunning verleend voor de aanleg van een drukreducerstation en een aardgasleiding op de percelen gelegen te 1560 HOEILAART, Joseph Kumpsstraat zn, Noordlaan zn, Paardenwater zn en Molenstraat zn, en te 3090 OVERIJSE, Jozef Kumpsstraat zn, Breerijke zn, Fr. Verbeekstraat, Hoekstraat zn, Pijpekopstraat zn, Rameistraat zn, Terhulpsesteenweg zn, Vlierbeekberg zn, Watertorenstraat zn, Vuurgatstraat zn, E411, Koedalstraat zn, Welriekendedreef zn, en Eikenlaan, met als kadastrale omschrijving:

- HOEILAART 1^e afd., sectie A, nrs. 10F, 11X, 1B, 2D, 2E, 35Y15 en 40E.
- OVERIJSE 1^e afd.,
Sectie B, nrs. 10/02, 164K, 170A15, 170B15, 170B24, 170C22, 170E16, 170E24, 170F24, 170R14, 170Y17, 170Z14, 171P, 178W, 18X, 178Y, 178Y, 178Z en 185T5.
Sectie M, nrs. 162, 184, 652, 655A, 657, 659, 665, 667, 71, 713A, 715A, 719A, 720A, 720B en 78A.

- OVERIJSE 3^e afd., sectie I, nrs. 145B, 146E, 150D, 198B3, 266C, 267E, 267G, 268E, 268F, 268G, 276B, 281C, 313B, 316E, 73C, 90D, 92C, 94A en 91B.
- OVERIJSE 6^e afd., sectie L, nrs. 607, 609A, 609B, 750, 768N en 782C.

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

1.

De tussenkomende partij verzoekt met een aangetekende brief van 21 april 2017 om in de procedure tot schorsing en vernietiging tussen te komen. De voorzitter van de Raad laat de tussenkomende partij met een beschikking van 16 mei 2017 toe in de debatten.

2.

De verzoekende partijen hebben, door neerlegging ter griffie op 5 mei 2017, eerder al een vordering tot schorsing wegens uiterst dringende noodzakelijkheid ingediend. De Raad heeft die vordering verworpen met het arrest van 15 mei 2017 (nummer RvVb/UDN/1617/0859).

3.

De Raad verwerpt met een arrest van 5 september 2017 (nummer RvVb/S/1718/0005) de vordering tot schorsing.

De verzoekende partijen dienen een verzoek tot voortzetting in.

4.

De verwerende partij dient een antwoordnota en het administratief dossier in. De tussenkomende partij dient een schriftelijke uiteenzetting in. De verzoekende partijen dienen een wederantwoordnota in. De verwerende partij dient een laatste nota in. De tussenkomende partij dient een laatste schriftelijke uiteenzetting in.

De kamervoorzitter behandelt de vordering tot vernietiging op de openbare zitting van 12 juni 2018.

Advocaat Toon DENAYER voert het woord voor de verzoekende partijen. Advocaat Marc VAN BEVER voert het woord voor de verwerende partij. Advocaten Patrick PEETERS en Roeland VAN CLEEMPUT voeren het woord voor de tussenkomende partij.

Het decreet van 4 april 2014 betreffende de organisatie en de rechtspleging van sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges (DBRC-decreet) en het besluit van de Vlaamse regering van 16 mei 2014 houdende de rechtspleging voor sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges (Procedurebesluit) zijn toegepast.

III. FEITEN

De tussenkomende partij dient op 15 april 2016 bij de verwerende partij een aanvraag in voor een stedenbouwkundige vergunning voor “*het aanleggen van een ondergrondse aardgasleiding DN600*” op de percelen zoals onder punt I geciteerd.

De percelen liggen volgens de bestemmingsvoorschriften van het gewestplan ‘Halle-Vilvoorde-Asse’, vastgesteld met koninklijk besluit van 7 maart 1977 onder meer in natuurgebied, woongebied met landelijk karakter, landschappelijk waardevol agrarisch gebied, agrarisch gebied, agrarisch gebied met overdruk serregebied, bufferzone en gebied voor ambachtelijke bedrijven en kleine of middelgrote ondernemingen.

Verschillende percelen liggen ook binnen de grenzen van het algemeen plan van aanleg 'Hoeilaart' goedgekeurd op 19 juli 1984, in een zone voor openluchtsport, bufferzone en agrarisch gebied.

Verschillende percelen liggen ook binnen de grenzen van het bijzonder plan van aanleg nummer 65, 'Plateau van Overijse en Lanevallei' in een zone voor natuurgebied, overdruk "tracé ondergrondse leidingen" en "bouwvrij agrarisch gebied".

Verschillende percelen liggen ook binnen de omschrijving van een vergunde niet-vervallen verkaveling '235_V_592' te Overijse.

Tijdens het openbaar onderzoek, georganiseerd te Hoeilaart van 16 juni 2016 tot en met 15 juli 2016, wordt één bezwaarschrift ingediend.

Tijdens het openbaar onderzoek, georganiseerd te Overijse van 1 juni 2016 tot en met 29 juli 2016, worden 14 bezwaarschriften ingediend.

De Watergroep adviseert op 23 mei 2016 voorwaardelijk gunstig.

Het Agentschap Onroerend Erfgoed adviseert op 1 juni 2016 voorwaardelijk gunstig.

Het Departement Landbouw en Visserij adviseert op 2 juni 2016 voorwaardelijk gunstig.

Aquafin adviseert op 21 juni 2016 voorwaardelijk gunstig.

De provinciale dienst Water adviseert op onbekende datum voorwaardelijk gunstig.

Het Agentschap Natuur en Bos adviseert op 5 juli 2016 voorwaardelijk gunstig.

Het Agentschap Wegen en Verkeer levert in eerste instantie een tijdelijk negatief advies af, maar wijzigt haar standpunt op 19 oktober 2016 naar een voorwaardelijk gunstig advies.

De eerste verzoekende partij adviseert op 29 augustus 2016 ongunstig.

Het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Hoeilaart adviseert op 29 augustus 2016 gunstig.

De verwerende partij verleent op 10 november 2016 een stedenbouwkundige vergunning aan FLUXYS. De verzoekende partijen hebben met een aangetekende zending van 31 december 2016 een vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging en tot vernietiging van deze beslissing ingesteld bij de Raad. Dit dossier is gekend onder het rolnummer 1617/RvVb/0281.

De verwerende partij heeft vermelde beslissing, waarbij aan FLUXYS een stedenbouwkundige vergunning wordt verleend, naderhand, doch met een op 10 november 2016 gedateerde beslissing, ingetrokken en een stedenbouwkundige vergunning verleend aan de tussenkomende partij:

"...

**INTREKKING STEDENBOUWKUNDIGE VERGUNNING VOLGENS DE
BIJZONDERE PROCEDURE dd. 10/11/2016 AAN "FLUXYS".**

Deze "intrekking van de stedenbouwkundige vergunning" gebeurt wegens onjuiste benaming van de ontvanger van de stedenbouwkundige vergunning.

HERNIEUWDE STEDENBOUWKUNDIGE VERGUNNING VOLGENS DE BIJZONDERE PROCEDURE AAN FLUXYS BELGIUM NV.

(...)

Op 23/05/2016 heb ik advies gevraagd aan de Afdeling Natuur en Bos. Dit advies werd uitgebracht op 05/07/2016 en ontvangen op 27/06/2016. Het advies is voorwaardelijk gunstig; Er worden geen Habitatrichtlijngebieden aangesneden door de geplande leiding. Het meest nabijgelegen Habitatrichtlijngebied is op ca. 700 m ten noorden van het traject gelegen, met name de SBZ-H "Zoniënwoud".

Er worden geen Vogelrichtlijngebieden aangesneden door de leiding. Het meest nabijgelegen Vogelrichtlijngebied op Vlaams grondgebied is op meer dan 5 km ten oosten van het traject gelegen, met name de SBZ-V "De Dijlevallei".

De geplande aardgasleiding doorkruist geen VEN-gebied. Ter hoogte van het beginpunt en het gasreducerstation is de aardgasleiding wel in de nabije omgeving (ca. 115 m) van het VEN-gebied 'De Dijlevallei' gelegen.

Biologische waarderingskaart: de aardgasleiding loopt doorheen een variabel landschap met landbouwgronden, weilanden, wegbermen en bosjes op relatief korte afstand van elkaar. Verschillende bosfragmenten hebben een relatief hoge ecologische waarde. In het noordelijk deel van het geplande tracé worden een aantal waardevolle permanente weilanden doorkruist. Deze weilanden vormen een aaneengesloten complex met veel (micro)reliëf aansluitend aan waardevolle beboste percelen. Dit complex is als geheel biologisch waardevol. Volgende kwetsbare zones kunnen onderscheiden worden:

- De bossen en het struisgrasland ten zuiden van de J. Kumpsstraat
- De opgaande vegetatie en het verruigd grasland ter hoogte Van de kruising van de Lise;
- Het reliëfrijk bosje net voor de oost-west kruising van de E411;
- Eikenberkenbos en waardevolle graslanden tussen Vlierbeekberg en Koedalstraet.

Dit advies wordt verstrekt door het Agentschap voor Natuur en Bos op basis van de volgende wetgeving:

- Artikel 9, 2° besluit van de Vlaamse Regering van 23 juli 1998 tot vaststelling van nadere regels ter uitvoering van het natuurdecreet van 21 oktober 1997 betreffende het natuurbehoud en het natuurlijk milieu (in het kader van wijziging van vegetatie en landschapselementen).
- Artikel 90 bis Bosdecreet van 13 juni 1990 (in het kader van ontbossing).
- Artikel 1, 9° besluit van Vlaamse Regering van 5 juni 2009 tot aanwijzing van de instanties die over' een vergunningsaanvraag advies verlenen.

Bespreking boscompensatievoorstel: de vergunningsaanvraag behelst de aanvraag voor de aanleg van een aardgasleiding, met een nieuw te bouwen drukreducerstation in Overijse (Maleizen) en het bouwen van een nieuwe ondergrondse gasvoerleiding.

De werken worden op verschillende locaties uitgevoerd in bossen. Voor een deel van de werken wordt een ontbossing voorzien. De stedenbouwkundige vergunningsaanvraag wordt vergezeld van een ontbossing- en boscompensatiedossier, waarbij de bospercelen die doorkruist worden door de geplande aardgasleiding conform art 90bis van het Bosdecreet worden gecompenseerd. Uit het dossier kan afgeleid worden dat de aanvrager een oppervlakte van 9660 m² wenst te ontbossen voor werken van algemeen belang. Volgens het Agentschap voor Natuur en Bos is er voor het uitvoeren van de geplande werken een ontbossing nodig van 10872 m². Het resterende bos op de percelen moet integraal als bos behouden blijven. Gezien de ontbossing kadert in de uitvoering van werken van algemeen belang, kan de voorgestelde ontbossing gedoogd worden. Als bijlage vindt u het door het Agentschap voor Natuur en Bos goedgekeurd (maar aangepast) compensatievoorstel, dat integraal moet deel uitmaken van de stedenbouwkundige vergunning **(BIJLAGE 2: boscompensatievoorstel +**

overschrijvingsopdracht + bijhorende detailplannen). Het dossier is bij het Agentschap voor Natuur en Bos geregistreerd onder het nummer COMP/16/0076/VB. Wanneer u als vergunningverlenende instantie het advies van Agentschap voor Natuur en Bos niet wenst te volgen en de ontbossing voor een andere oppervlakte wenst toe te staan dan vermeld in het goedgekeurde of aangepast compensatievoorstel, dan moet u voorafgaand aan het verlenen van de vergunning het compensatievoorstel opnieuw aan ons agentschap voorleggen, met de vraag om het aan te passen naar de gewenste bosoppervlakte. Het is belangrijk dat dé te compenseren bosoppervlakte overeenstemt met de vergunde te ontbossen oppervlakte. De vergunningverlenende instantie heeft zelf niet de bevoegdheid om het compensatievoorstel aan te passen. Bij ons advies zit eveneens een overschrijvingsformulier bijgevoegd voor het vereffenen van de vastgestelde bosbehoudsbijdrage. Dit overschrijvingsformulier dient u in geval van (gedeeltelijke) vergunning over te maken aan de aanvrager van de vergunning.

Bespreking passende beoordeling er worden geen Habitatrichtlijngebieden aangesneden door de geplande leiding. Het meest nabijgelegen Habitatrichtlijngebied is op ca. 700 m ten noorden van het traject gelegen, met name de 513Z-H "Zoniënwoud". Het dossier vermeldt geen expliciet onderzoek naar de mogelijke aantasting van instandhoudingsdoelstellingen van speciale beschermingszones. Op basis van de gegevens in het dossier en gezien de ligging ten opzichte van de beschermde gebieden concludeert het Agentschap voor Natuur en Bos dat de vergunningsplichtige activiteit geen betekenisvolle aantasting zal veroorzaken van de instandhoudingsdoelstellingen van een speciale beschermingszone. Er dient dus geen passende beoordeling te worden opgemaakt.

Bespreking verscherpte natuurtoets: de geplande aardgasleiding doorkruist geen VEN-gebied. Ter hoogte van het beginpunt en het drukreducerstation is de aardgasleiding wel in, de nabije omgeving (ca. 115 m) van het VEN-gebied "De Dijlevallei" gelegen. Gezien de E411 gelegen tussen het geplande tracé en het VEN-gebied, worden geen significante effecten ten aanzien van dit VEN-gebied verwacht door uitvoering van het project. Het Agentschap voor Natuur en Bos stelt vast dat de vergunningsplichtige activiteit geen onvermijdbare en onherstelbare schade aan de natuur in het VEN zal veroorzaken.

Gelet op de beperkte lokale natuurwaarden van de in geringe bedekking populierenaanplant en spontane uitzaaiing van berk in combinatie met een grazige en kruidachtige onderbegroeiing- (op de BWK gekarteerd als hoofdeenheid "Isi" = populierenaanplant op droge grond met ruderaal ondergroei en als secundaire eenheid "hp" = soortenarm permanent cultuurgrasland) heeft het ANB mits boscompensatie geen bezwaar voor de inplanting van het drukreducerstation op de voorgestelde locatie. De projectnota verwijst hierbij ook naar hoofdstuk 3 van de project-MER-screening waarin gesteld zou worden dat de reële biologische waarde van dit deel eerder beperkt is. Het ANB kan deze conclusie o.b.v. het veldbezoek bijtreden.

De verhardingen van het station blijven beperkt en de onmiddellijke omgeving binnen het omheinde gedeelte van het station wordt uitgerust met een waterdoorlatende grondlaag waardoor de effecten op vlak van hemelwaterinfiltratie naar de bodem en afstroming naar de omgeving beperkt zullen blijven. De locatie i.f.v. het bundelingsprincipe van een bestaande leidingstrook en andere bestaande infrastructuur (E411) laat een optimale integratie van de installaties in de omgeving toe. Wel dient opgemerkt te worden dat deze locatie omvat wordt door BPA nr. 65 plateau van Overijse en Lanevallei en hier gelegen is binnen de zone natuurgebied, waarbij de bouw van een gasreducerstation mogelijks wel indruist tegen de verordenende stedenbouwkundige voorschriften.

Het ANB stelt vast dat voor het traject gelegen ten zuiden van de Frans Verbeekstraat conform de eerdere besprekingen werd geopteerd voor het tracé ten westen van de snelweg E411, waarbij het tracé vnl. is gelegen in het open agrarisch landschap of aan de rand van het buffergebied langs de snelweg zodat een minimale ontbossing vereist is. Met dit tracé wordt ook de doortocht van het waardevol kasteelpark Nagaard vermeden en gebeurt de dwarsing van de Ijse op een gunstigere locatie in vergelijking met de oostzijde van de E411 waar de waterloop nog natuurlijke oevers en een gevarieerde structuur vertoont met een zeer waardevol begeleidend bos. Door de keuze van het Westelijk tracé werd voorspelbare en ,onomkeerbare schade aan de natuur maximaal vermeden.

Tijdens de werken dienen verplicht alle maatregelen genomen te worden om schade aan de natuur te voorkomen, te beperken, of indien dit niet mogelijk is te herstellen conform het voorzorgsprincipe opgelegd door art 14 van het natuurdecreet. Conform het dossier wordt aangegeven dat de bouwplaats en alle andere plaatsen die schade geleden-hebben als gevolg van de werken in de oorspronkelijke staat en tot voldoening van de betrokkenen zal worden hersteld, met inbegrip van de grondstructuur. Het voorgestelde tracé grenst aan het erkend natuurreservaat E-378 'Ten Trappen'. Om de impact op het natuurreservaat te beperken wordt conform het voorliggende dossier de Fluxysleiding aangelegd door middel van een Horizontaal Gestuurde Boring (HGB). Wel dient bijkomend aandacht gegeven te worden dat ter hoogte van de in de omgeving gesitueerde persputten (voor de persingen onder de E411 en de F. Verbeekstraat) een retourbevoeiing toegepast dient te worden om mogelijke effecten op de grondwaterafhankelijke vegetatie te minimaliseren. Uit de plannen wordt ook afgeleid dat het intredepunt voor de HGB van de J. Kumpstraat in de onmiddellijke omgeving van de Ijse is gelegen. Het is van belang dat na de werken de watertoep en de oeverzone in oorspronkelijke toestand worden hersteld. De doortocht door het domein Srneyberg waar het Agentschap eigenaar en beheerder is, blijkt onvermijdbaar. In het dossier wordt aangegeven dat de bossen en waardevolle graslanden tussen de Vlierbeekberg en Koedalstraat via de HGB techniek onderboord worden zodat hier geen vegetatie gerooid of verwijderd dient te worden. Wel moet hierbij aandacht geschonken worden aan de in- en uittredepunten. Deze dienen op biologisch minder waardevolle percelen te worden aangelegd en bij de uitwerking moet de impact op lokale natuurwaarden zo veel als mogelijk worden beperkt. Als bijkomend aandachtspunt kan aangegeven worden om de breedte van de werkstrook tot een minimum te herleiden bij het kruisen van biologisch waardevolle en zeer waardevolle percelen. In het bijzonder ter hoogte van bospercelen en waardevolle graslanden, en bij het kruisen van kleine landschapselementen dient de oppervlakte inname tot een minimum beperkt te blijven.

Op basis van bovenstaande uiteenzetting verleent het Agentschap voor Natuur en Bos een gunstig advies mits naleving van de volgende voorwaarden:

- *Voor ANB zijn de in het dossier voorgestelde Horizontaal Gestuurde Boring t.n.v. de Ijse en natuurreservaat E-378 Ten Trappen en deze aan het natuurgebied aan de Smeyberg zeer belangrijke randvoorwaarden. Wel dient bijkomende aandacht besteed te worden aan de in- en uittredepunten voor de onderdoorboringen. Deze dienen op biologisch minder waardevolle percelen te worden aangelegd en bij de aanleg en invulling van de werfzones moet de Impact op lokale natuurwaarden maximaal worden beperkt. De bouwplaats, en in het bijzonder de zones waar de .installaties voor de gestuurde boring gestaan hebben en alle andere plaatsen die schade geleden hebben als gevolg van de werken dienen in de oorspronkelijke staat te worden hersteld (incl. opruimen bentonietmengsel).*
- *Het voorgestelde tracé grenst aan het erkend natuurreservaat E-378 Ten Trappen. Om de impact op het natuurreservaat te beperken wordt conform het dossier de Fluxysleiding aangelegd door middel van een Horizontaal Gestuurde Boring. Bijkomend dient ter hoogte van de in de omgeving van het erkend natuurreservaat gesitueerde*

persputten (voor de persingen onder de E411 en de F. Verbeekstraat) een retourbevoeiing toegepast te worden om mogelijke effecten op de grondwaterafhankelijke vegetatie te voorkomen. ANB wenst aan te geven dat conform art 35§2 punt 7 het binnen natuurreservaten verboden is om boringen te doen of ondergrondse leidingen te leggen. Hier dient een afzonderlijke machtiging voor te worden aangevraagd.

- *bij de gestuurde baringen ter hoogte van natuurreservaat E-378 Ten Trappen en het natuurgebied aan de Smeyberg wordt geen hypotheek gelegd op het beheer en de natuurlijke processen en blijven de vegetaties boven de gestuurde boring behouden (geen 10.m voorbehouden zone). Er gebeurt geen doorvoer van materiaal doorheen het natuurreservaat E-378 Ten Trappen en aan het natuurgebied aan de Smeyberg,*
- *Maximale inpassing van het drukreducerstation in de omgeving door een zo compact mogelijke inrichting. Tevens dient een ingroening te gebeuren daar het aanleggen van een buffer- of randzone rond het station met streekeigen inheemse en standplaatsgeschikte bomen en struiken, minimaal ter hoogte van de zuid- en westzijde van de ingeplande zone. De bufferzone heeft een minimale breedte van 3m. Voor de aanplant van een houtkant wordt een plantafstand van 1,5 m in driehoeksverband aanbevolen, en een plantformaat van 80/100cm. Aanbevolen wordt om tevens de verplichting op te nemen om na aanplant geschikt beheer toe te passen (ow een cyclisch hakhoutbeheer) afgestemd op de aangeplante soorten. Kapping van bomen en struiken die niet in bosverband staan en zoals opgenomen in de lijst die bij het compensatiedossier werd gevoegd, is toegelaten, op voorwaarde dat de heraanplanting wordt uitgevoerd zoals voorgesteld in dezelfde lijst.*
- *Kappingen in bosverband, waarbij geen ontbossing wordt doorgevoerd, maar waarbij een herbebossing is voorzien, moeten aangevraagd worden bij het Agentschap, conform art. 81 van het Bosdecreet.*
- *Het goedgekeurde boscompensatievoorstel met inbegrip van haar voorwaarde(n) inzake compenserende maatregelen dient integraal deel uit te maken van de stedenbouwkundige vergunning.*
- *De vergunning wordt verleend op grond van artikel 90bis, §5, derde lid, van het Bosdecreet en onder de voorwaarden zoals opgenomen in het hierbij gevoegde compensatieformulier met nummer COMP/16/0076NB:*
 - *De te ontbossen oppervlakte bedraagt 10872 m2. Deze oppervlakte valt niet meer onder het toepassingsgebied van het Bosdecreet.*
 - *De resterende bosoppervlakte op de percelen moet ALS BOS behouden blijven. Bijkomende kappingen in deze zone kunnen maar uitgevoerd worden mits machtiging door het Agentschap voor Natuur en Bos.*
 - *Het is evenmin toegelaten in deze zone constructies op te richten of ingrijpende wijzigingen van de bodem, de strooisel, kruid- of boomlaag uit te voeren.*
 - *Het plan goedgekeurd door het Agentschap voor Natuur en Bos dient deel uit te maken van de stedenbouwkundige vergunning.*
 - *De bosbehoudsbijdrage van € 28983,24 dient binnen de 4 maanden, vanaf de datum waarop gebruik mag gemaakt worden van deze vergunning, gestort worden op het rekeningnummer van het Agentschap voor Natuur en Bos, zoals vermeld op het overschrijvingsformulier welke als bijlage bij deze vergunning gevoegd werd. De vergunningverlenende overheid kan de vergunning slechts toekennen mits naleving van deze voorwaarden.*
- *Algemene opmerking soortenbesluit: Alle van nature in het wild levende vogelsoorten en vleermuizen zijn beschermd in het Vlaamse Gewest op basis van het Soortenbesluit van 15 mei 2009. De bescherming heeft onder meer betrekking op nesten van de vogels en de rustplaatsen van de vleermuizen (artikel 14 van het Soortenbesluit). Bij het*

uitvoeren van werken in de periode 1 maart tot 1 juli moet men er zich - voor men overgaat tot de uitvoering van de werken - van vergewissen dat geen nesten van beschermde vogelsoorten beschadigd, weggenomen of vernield worden. Bij het werken aan (oude) constructies of het kappen van bomen dient men na te gaan voor de werken beginnen of vleermuizen aanwezig zijn. Als nesten of rustplaatsen van vogels of vleermuizen in het gedrang komen, dient u contact op te nemen met het Agentschap voor Natuur en Bos via bovenvermelde contactgegevens.

- Daarnaast wenst ANB de vergunningverlenende overheid nog volgende aandachtspunt mee te geven: gezien de doorkruising van de Smeyberg wenst ANB als beheerder en eigenaar tijdig op de hoogte gesteld te worden voor de uitvoering van de werken. Hiervoor kan contact worden opgenomen met de heer Patrick Huvenne, Regiobeheerder ANB - Beheerregio Groenendaal.

(...)

Veiligheid:

- De veiligheidsvoorwaarden die voortvloeien uit de gaswet (wet van 12 april 1965), haar uitvoeringsbesluiten en de vervoervergunning zullen strikt worden nageleefd waardoor de veiligheid van de omwonenden gegarandeerd wordt. Daarenboven past Fluxys de huidige geldende Europese en internationale normen en standaarden toe bij de studie en bij de uitvoering van het project.
- Uit de MER-screening (veiligheidsstrategie) blijkt duidelijk dat Fluxys er alles aan doet om de veiligheid van de omwonenden optimaal te garanderen. Via haar website (communicatiestrategie) houdt Fluxys de burgers continu op de hoogte van de voortgang van haar projecten. Tot slot de omwonenden makkelijk contact kunnen opnemen voor gelijk welk onderwerp.
- Voor de beoordeling van de impact van de leiding op haar omgeving wordt verwezen naar de MER-screening.
- Voor het tracé werd een kwalitatieve risico-analyse opgemaakt waarvan de resultaten zich bevinden in de MER-screening. De analyse zelf werd besproken met de Hulpverleningszone Oost Vlaams Brabant. De Hulpverleningszone vond deze analyse voldoende duidelijk en volledig. De leiding bevindt zich op een afstand van ongeveer 10 m van de perceelsgrens Vlierbeekberg 125. Dit bezwaart het perceel niet, wel dient te worden voldaan aan de meldingsplicht bij het uitvoeren van bepaalde werken in een zone van 15 m langs weerszijden van de leiding. Aangezien het tracé zich hier in een natuurgebied bevindt volgens het gewestplan mag er vanuit worden gegaan dat er over het algemeen slechts beperkte activiteiten zullen plaatsvinden in de nabijheid van de leiding. NV Fluxys Belgium voorziet dat enkel binnen een zone van 5 meter aan weerszijden van de leiding, niet mag overgegaan worden tot de oprichting van gebouwen en gesloten lokalen. Buiten deze zone is bebouwing dus wel toegelaten mits naleving van de wettelijke bepalingen (oa. VCRO, KLIP decreet,...).
- Het onderboren van een deel van het tracé is een techniek die in hoofdzaak wordt aangewend voor het kruisen van speciale punten (vb. belangrijke weg- en waterkruisingen, plaatsen waar enkel in de diepte nog plaats is om de leiding aan te leggen, waardevolle natuurgebieden,...). Wanneer er geen reden is om de leiding niet in open sleuf aan te leggen (zie afweging in de MER-screening), wordt deze op de klassieke manier aangelegd met een minimumdekking van 1,1 m bovenkant leiding. Daarenboven dient het te onderboren gedeelte altijd op voorhand bovengronds te worden voorbereid alvorens te worden aangelegd, waardoor er toch nog een beperkte hinder naar de omgeving kan optreden.
- Volgende maatregelen worden genomen voor de aanleg in de KMO-zone:
 - Er werden afspraken gemaakt met de bouwpromotor van de KMO-zone over de werkwijze en de beschermingsmaatregelen die door hem en toekomstige

gebruikers dienen nageleefd te worden bij de aanleg van de wegenis en andere boom/werken in de nabijheid van de aardgasleiding.

- *Boven de leiding voorziet Fluxys over de volledige lengte van de KMO-zone zowel een waarschuwingsslint + waarschuwingssnet als een extra betondalbescherming. Na de werken zal er een verhard fietspad worden aangelegd boven de leiding wat een extra bescherming met zich meebrengt*
- *Op het fietspad zal een aangepaste bebakening worden aangebracht via duidelijke grondmarkeringen boven de leiding.*
- *De leiding bevindt zich op geruime afstand van het woongebied (± 100 à 150 m).*
- *De wanddikte van de aan te leggen leiding bedraagt 9 mm (staalsoort L465 — nominale diameter 600 mm) wat meer dan de wettelijke minimale wanddikte van $6,3$ mm is.*
- *De aanlegdiepte van $1,2$ m (tussen maaiveld en de bovenkant van de leiding) wordt over de volledige lengte van de KMO-zone gerealiseerd wat beduidend meer is dan de wettelijke voorziene dekking van $0,8$ m.*
- *De Fluxys-leiding en de zone voor de andere nutsleidingen en kabels (sleuf nutsleidingen) zijn duidelijk van elkaar gescheiden.*
- *Via de overeenkomst die wordt gesloten tussen de bouwpromotor en de toekomstige gebruikers wordt er eveneens over gewaakt dat zij op de hoogte zijn van de aanwezigheid van de aardgasleiding.*
- *Werken in de buurt van de leiding dienen wettelijk verplicht op voorhand te worden gemeld via het KLIP-platform.*
- *Vooraleer er werken in de buurt van de leiding worden uitgevoerd, worden er eveneens boven de leiding extra aanvullende bebakeningen geplaatst.*
- *Onze periodieke patrouilles geven extra aandacht aan de mogelijke werken rond de leiding.*
- *Alvorens de werken uit te voeren dient de hoofdaannemer de nodige tegensprekelijke plaatsbeschrijvingen op te maken voor gebouwen die dicht in de buurt van het tracé staan. Daarenboven dient de aannemer zijn uitvoeringsmethode aan te passen aan de lokale omstandigheden. Ook staat er een onderhandelaar ter beschikking van alle betrokken aangelanden die eventuele opmerkingen/aanmerkingen kan terugkoppelen naar de hoofdaannemer. Zoals hoger vermeld wordt de Vuurgatstraat (thv. huisnummer 120) gekruist door een persing waardoor de leiding zal omhuld zijn door een betonbescherming.*
- *Over de volledige aardgasleiding zal een aangepaste bebakening worden geplaatst boven de leiding waardoor het tracé van de leiding bovengronds zichtbaar wordt. De interne procedure van Fluxys werden na het Incident van Gellingen kritisch doorgenomen en de gepaste maatregelen en aanpassingen werden doorgevoerd. Ook werd bepaalde nieuwe reglementering Ingevoerd of aangepast (o.a. over de verplichte melding van werken).*
- *De leiding zal geregeld per helikopter worden overvlogen als controle op onaangekondigde werken in de buurt van de leiding. Deze vluchten zullen geen onaanvaardbare hinder met zich meebrengen en de geldende geluidsnormen bij het overvliegen van woningen zullen gerespecteerd worden.*

(...)

BESCHRIJVING VAN DE OMGEVING EN DE AANVRAAG

De vergunningsaanvraag behelst de aanvraag voor de aanleg van een aardgasleiding, met een nieuw te bouwen drukreducerstation in Overijse (Maleizen) en het bouwen van een nieuwe ondergrondse gasvoerleiding DN500LD, met koppeling aan de bestaande dorsales DN900HD Winksele — Le Roulx 1 en II. De nieuwe geplande aardgasleiding DN600 Overijse (Maleizen — Jezus-Eik) wordt het nieuw voedingspunt voor aardgas voor het Zuidoosten van de Brusselse regio. Het geplande drukreducerstation te Overijse (Maleizen) zal met het bestaande net

verbonden worden d.m.v. ondergrondse buizen DN300. In het voorzien drukreducerstation wordt mogelijk de aansluiting van een schraapkolfinstallatie voorzien. Rond het drukreducerstation wordt een vrije zone van 2m rond de installatie gepland, voorzien van een hoge afsluiting, en waar nuttig visueel afgeschermd door aanplantingen. Het station Overijse is bereikbaar via de Rameistraat, via een onverharde weg die voor de aanleg van het station zal worden verhard. Waar aangewezen zal de ondergrondse leiding worden aangelegd met een sleufloze techniek met behulp van een persing (E411, Rameistraat, N253, F. Verbeeckstraat, Vlierbeekberg, Vuurgatstraat en Eikenlaan), of via een horizontaal gestuurde boring (HGB; J. Kumpstraat, Pijpekopstraat en tussen Vlierbeekberg en Koedaaistraat). De ingravingsdiepte van de leidingen bedraagt minimaal 110cm, onder wegenis minimaal 120cm en bij de aanleg d.m.v. HGB op een diepte, van 2m.

De aanvraag betreft eveneens de doortocht door een gebied voor ambachtelijke bedrijven en K.M.O.'s binnen de organisatie van het openbaar domein. De Fluxys-leiding werd reeds voorzien in de verkavelings-vergunning (op indicatieve wijze in de zone) in het openbaar domein.

Op het goedgekeurd verkavelingsplan wordt de aanleg van een talud voorzien. Het gedeelte van de leiding dat onder deze talud komt te liggen, zal ingekokerd worden.

De werken worden uitgevoerd conform de toepasselijke wettelijke bepalingen, het Algemeen Technisch Bestek en het Bijzonder Bestek opgesteld door de Bouwheer en worden volledig opgevolgd door de aanvrager, Fluxys Belgium NV.

NATUURTOETSING: PASSENDE BEOORDELING — ONTHEFFINGSBESLUIT — PROJECTMERSCREENING

De lijst Van MER-plichtige activiteiten is opgenomen in het Besluit van de Vlaamse Regering van 10 december 2004 (BS 17/02/2005). In dit besluit worden de projecten opgedeeld in Bijlage 1-projecten (MER altijd vereist) en Bijlage II-projecten (onthefing van MER-plicht mogelijk na gemotiveerd verzoek). Voorliggend project is echter niet MER-plichtig volgens dit Besluit. Zo is het project niet voor een ononderbroken lengte van 1 km of meer in open sleuf in een bijzonder beschermd gebied gelegen (het natuurgebied wordt grotendeels gekruist via een horizontaal gestamde boring, zie verder). Het te bouwen drukreducerstation heeft een omheinde oppervlakte van $20,620\text{m} \times 85,639\text{m} = 1.766 \text{ m}^2$ gelegen in natuurgebied (volgens BPA 65). Het project valt hierbij niet onder punt 10k van bijlage II, met name "ten minste 2.000 m² van de randvoorziening ligt in een bijzonder beschermd gebied". Het project valt echter wel onder rubriek 10h (aanleg van olie- en gaspijpleidinginstallaties) uit bijlage III van het besluit van de Vlaamse Regering van 10 december 2004, waardoor een project-m.e.r.-screening wordt opgemaakt.

Tijdens de aanleg van de leiding wordt het reliëf van de werkzone binnen de werkstrookbreedte tijdelijk gewijzigd door het afgraven van de teelaarde, het graven van de sleuf en het stockeren van de uitgegraven aarde. Na de werken wordt de oorspronkelijke toestand hersteld, zodat er geen reliëfwijzigingen te verwachten zijn. De tijdelijke reliëfverstoring wordt als beperkt negatief beoordeeld.

Het geplande tracé doorkruist een relatief heuvelachtig landschap. Op bepaalde plaatsen dienen ook relatief grote taluds doorkruist te worden in open sleuf. Op die plaatsen zal de leiding net veer (dus ter hoogte van de bovenkant) van de talud dieper aangelegd worden, zodat over het gehele tracé een diepte van 1,1 m onder het maaiveld kan gehaald worden.

Ter hoogte van het station zijn geen reliëfwijzigingen te verwachten in de exploitatiefase. Er worden bijgevolg geen negatieve effecten verwacht.

Op een afstand kleiner dan 200 m van de geplande aardgasleiding komen geen vergunde grondwaterwinningen voor.

De deeltracés 1. en 2 zijn op korte afstand gelegen van de beschermingszone 3 van de grondwaterwinning van Venusberg.

De deeltracés 29 en 30 zijn in de beschermingszone 3 van de beschermingszone van de grondwaterwinning van de Watergroep gelegen.

WATERTOETS

Overeenkomstig artikel 8 van het decreet van 18 juli 2003 en latere wijzigingen betreffende het integraal Waterbeleid dient de aanvraag onderworpen te worden aan de watertoets. Het Besluit van de Vlaamse Regering van 20 juli 2006 (BS 31/10/2006) en latere wijzigingen stelt nadere regels vast voor de toepassing van de watertoets. De aanvraag werd getoetst aan het watersysteem, aan de doelstellingen van artikel 5 van het decreet integraal waterbeleid, en aan de bindende bepalingen van het bekkenbeheerplan.

Bij een eventuele bemaling van de sleuf zal er zich een beperkte grondwaterstandsvaling voordoen.

Deze bemalingsstraal blijft binnen de werkstrook. Bij de aanleg van de leiding wordt slechts 1 geïnventariseerde waterloop doorkruist door middel van een HGB. de aanleg, werking en aanwezigheid van de leiding en het geplande station veroorzaakt geen significante bijkomende risico's voor overstrooming.

Alle elementen die voor de vergunningverlenende overheid van nut kunnen zijn om deze 'watertoets' op te maken, worden in de project-m.e.r.-screening aangereikt; meer bepaald onder de disciplines 2282213005 - Aanleg van een aardgasleiding te Overijse pagina 75 van 165

Grondwater, Oppervlaktewater en Fauna en flora. In het kader van deze project-m.e.r.-screening wordt in de volgende paragrafen hiervan een korte synthese gegeven zodat dit een apart leesbaar deel vormt.

Als algemene conclusie kan gesteld worden dat het watersysteem eventueel tijdelijk beïnvloed wordt door de werken, maar dat er geen permanente effecten met betrekking tot het watersysteem te verwachten zijn.

BEOORDELING VAN DE GOEDE RUIMTELIJKE ORDENING

Deze beoordeling als uitvoering van art. 1.1.4 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening gericht op een duurzame ruimtelijke ontwikkeling en niet oog voor de ruimtelijke draagkracht, de gevolgen voor het leefmilieu en de culturele, economische, esthetische en sociale gevolgen - houdt rekening met de volgende criteria als uitvoering van art. 4.3.1. van de codex:

- functionele inpasbaarheid is optimaal omdat het hier een ondergrondse aardgasvervoersleiding betreft waarvoor de nodige milieutoetsingen werden en uitgevoerd en waarbij aangetoond werd dat het project aanvaardbaar is voor de omgeving in ruimere zin;*
- De mobiliteitsimpact is na de realisatie van het project beperkt; tijdens de werken worden de nodige maatregelen getroffen om de mobiliteitsimpact te beperken en worden begeleidende maatregelen voorzien.*
- De schaal is in overeenstemming met de omgeving en met alle doorkruiste gebieden.*
- ruimtegebruik is in feite optimaal omdat het een ondergrondse leiding betreft waarbij de impact voldoende dient te worden gereduceerd.*
- visueel-vormelijke elementen zijn slechts zeer beperkt aanwezig.*
- cultuurhistorische aspecten zullen, indien zij worden aangetroffen, onder professionele leiding voor de bevoegde Instanties worden opgevolgd.*
- het bodemreliëf wordt tijdens de werken plaatselijk grondig gewijzigd maar na de werken dient dat oorspronkelijke reliëf binnen de uitgetekende en hier vergunde technische kaders te worden hersteld;*
- hinderaspecten, gezondheid, gebruiksgenot en veiligheid in het algemeen zijn voldoende onderzocht in deze aanvraag om uit te gaan van een voldoende onderbouwd*

en technisch verantwoord project dat voldoende rekening houdt met alle wettelijke bepalingen hieromtrent.

ALGEMENE CONCLUSIE

Voorliggend project is stedenbouwkundig te verantwoorden mits naleving van de algemene voorwaarden en de onder 2° opgenomen stedenbouwkundige voorwaarden.

...

Dit is de bestreden beslissing.

De bvba SDM ENGINEERING en de heer Bavo DE MAN vorderen met een aangetekende brief van 20 januari 2017 de schorsing van de tenuitvoerlegging en de vernietiging van de bestreden beslissing. Dit beroep heeft als rolnummer 1617/RvVb/0326/SA.

Mevrouw Agnes VANDEPUT en de bvba VANSIMO vorderen met een aangetekende brief van 11 januari 2017 de schorsing van de tenuitvoerlegging en de vernietiging van de bestreden beslissing. Dit beroep heeft als rolnummer 1617/RvVb/0323/SA.

IV. ONTVANKELIJKHEID VAN DE TUSSENKOMST

Uit het dossier blijkt dat het verzoek tot tussenkomst tijdig en regelmatig is ingesteld. Er worden geen excepties opgeworpen.

V. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT Vernietiging

A. Ontvankelijkheid wat betreft het belang van de verzoekende partijen

Standpunt van de partijen

1.

De verzoekende partijen omschrijven hun belang als volgt:

“ ...

I. OVER DE ONTVANKELIJKHEID RATIONE PERSONAE (BELANG)

Eerste verzoekende partij

1. *Luidens artikel 4.8.11, §1, 3° VCRO kunnen de beroepen bij de Raad onder meer worden ingesteld door elke natuurlijke persoon of rechtspersoon die rechtstreekse of onrechtstreekse hinder of nadelen kan ondervinden als gevolg van de vergunningsbeslissing.*

2. *De aanvraag in kwestie betreft de beoogde aanleg van een aardgasleiding, met een nieuw te bouwen drukreducerstation in Overijse (Maleizen) en het bouwen van een nieuwe ondergrondse gasvervoerleiding DN500LD, met koppeling aan de bestaande dorsales DN900HD Winksele – Le Roulx 1 en 2.*

3. *De beoogde leiding doorkruist onder meer 6 woongebieden met landelijk karakter, 4 woonparken en 7 groepen van minstens 5 bestaande, niet-onteigende of in onteigeningsplannen opgenomen wooneenheden bevinden:*

(...)

4. Concreet komt dit neer op een nabijheid binnen het studiegebied (2x 200m langs beide zijden van de leiding) van maar liefst 395 woningen. De aanwezigheid van de woonfunctie doorheen het projectgebied is aanzienlijk. Daarenboven loopt het beoogde project eveneens door een nog in te richten KMO-zone.

5. Uit de aanvraag blijkt bovendien dat het beoogde drukreducerstation de aanleg omvat van een gebouw (168 m²), een toegangsweg (643 m²) en een parkeerzone (186 m²). De totaal omheinde oppervlakte bedraagt 1.766 m². De aanvraag voorziet om dit station in te planten in natuurgebied, op een locatie die als waardevol wordt aangeduid. Vanzelfsprekend heeft ook deze omheinde oppervlakte een impact op de plaatselijke omgeving.

6. Eerste verzoekende partij put haar belang onder meer uit het feit dat de bestreden beslissing strijdig is met haar beleidsopdracht op grond van artikel 135 §2 Nieuwe Gemeentewet, die neerkomt op het garanderen van de openbare veiligheid. Dit begrip kan omschreven worden als het garanderen van de afwezigheid van ongevallen of risico's op ongevallen, of de afwezigheid van gevaarlijke situaties die schade kunnen berokkenen aan personen en goederen.

7. Verzoekende partijen zijn van mening dat voor huidige aanvraag een MER had moeten worden opgesteld (cf. infra, middel 2). De aanvrager heeft in casu echter enkel een screeningsnota laten uitwerken, die op het vlak van het in kaart brengen en inschatten van de veiligheidsaspecten respectievelijk de veiligheidsrisico's schromelijk tekortschiet (cf. infra, middel 4).

8. Specifiek voor wat de veiligheid in de (nog aan te leggen) KMO-zone betreft, stelde de aanvrager op de vergadering van 30 september 2016, die in het kader van de aanvraag tot het bekomen van een vervoersvergunning door de FOD Energie georganiseerd werd, dat zij boven de leiding over de volledige lengte van de KMO-zone "een extra betonbescherming" voorziet. De beoogde gasleiding zou "over de volledige lengte van de KMO-zone worden ingekokerd door betondallen".

9. Reeds op deze vergadering werd opgemerkt dat deze inkokering niet voorzien is op de plannen. Hierop werd door de aanvrager geantwoord dat dit als "bijkomende voorwaarde" zou zijn opgelegd in de verleende stedenbouwkundige vergunning van 18 maart 2016 voor het deeltracé in de KMO-zone.

10. **Deze stelling klopt echter niet.** De stedenbouwkundige vergunning in kwestie stelt enkel dat "alle wettelijke veiligheidsmaatregelen genomen dienen te worden om de veiligheid in de KMO-zone maximaal te garanderen", en dat "speciale maatregelen dienen getroffen te worden (zoals het voorzien van een betonbescherming rond de leiding met alle bijkomende noodzakelijke beschermingen) waardoor de groenbuffer zijn functie kan behouden (ook met hoogstambomen) en waardoor de impact van wortelgroei rond de leiding kan vermeden worden". Voormelde vergunning legt aan de aanvrager dus niet de voorwaarde op dat de leiding moet ingekokerd worden door betondallen, over de gehele lengte van de KMO-zone.

11. Daarenboven blijkt uit de stedenbouwkundige vergunning d.d. 18 maart 2016 dat het deeltraject doorheen de KMO-zone +/- 725 meter bedraagt. De notulen van de vergadering van 30 september 2016 stellen op pg. 6 echter: "De leiding zou over enkele honderden meters (+/- 570 meter) dienen geplaatst te worden in een betonnen koker om

haar te beschermen tegen wortelgroei van het toekomstige groenscherm. Dergelijke lange inkokeringen van de leiding vormen een obstakel voor de goede werking van de elektrische stromen van de kathodische bescherming (= systeem dat corrosievorming voorkomt bij beschadiging van de bekleding), hetgeen een essentiële rol speelt in de veilige uitbating van de leiding".

12. Met deze laatste overweging spreekt de aanvrager haar eigen stelling dat een inkokering van de aardgasleiding in de KMO-zone de veiligheid ten goede zal komen, tegen. Nochtans stellen de voorlopige notulen op pg. 7 andermaal :

(...)

iii. extra bescherming door betondallen/betonkokers boven en rond de leiding. (...)"

13. De verzoekende partijen stellen vast dat er (ook bij de aanvrager) een grote onduidelijkheid en verwarring bestaat over deze bijkomende beschermingsmaatregel in de KMO-zone, niet alleen wat betreft de verplichting om deze aan te leggen (zogenaamd via de bijkomende voorwaarden in de stedenbouwkundige vergunning van 18 maart 2016 – quod non), dan wel over de effectiviteit van deze zogenaamde bijkomende "beschermingsmaatregel" (waarvan het beschermend karakter door de aanvrager zelf wordt ontkend, cf. supra).

14. Het is de terechte bezorgdheid van de gemeente Overijse dat de aanleg van een aardgasleiding, doorheen een nog aan te leggen KMO-zone, in de dichte nabijheid van diverse woonzones, zones met kwetsbare functies, en doorheen ruimtelijk kwetsbaar gebied, de openbare veiligheid in gedrang kan brengen. Uit deze visie van eerste verzoekende partij volgt dat zij belang heeft bij voorliggend verzoekschrift. De openbare veiligheid is immers een aangelegenheid die het gemeentelijk belang raakt.

15. Uit de bestreden beslissing blijkt ten slotte eveneens dat de aanvraag binnen de KMO-zone door het openbaar domein loopt, eigendom van de gemeente Overijse.

(...)

16. Op grond van al het voorgaande dient te worden besloten dat eerste verzoekende partij voldoet aan het rechtens vereiste belang voor het instellen van voorliggend juridictioneel beroep (artikel 4.8.11, § 1, eerste lid, 3° VCRO).

Tweede verzoekende partij

17. Luidens artikel 4.8.11, §1, 7° VCRO kunnen de beroepen bij de Raad onder meer worden ingesteld door het college van burgemeester en schepenen voor vergunningen, afgegeven binnen de bijzondere procedure, op voorwaarde dat het tijdig advies heeft verstrekt krachtens artikel 4.7.26, § 4, eerste lid, 2°, of ten onrechte niet om advies werd verzocht.

18. Bij schrijven van 23 mei 2016, ontvangen op 24 mei 2016, wordt de gemeente Overijse door Ruimte Vlaanderen gevraagd om een advies uit te brengen over de aanvraag. Dit advies wordt uitgebracht op 29 augustus 2016 en is ongunstig (**stuk 4**).

19. Het College van burgemeester en schepenen van de gemeente Overijse heeft, in de aanloop naar de vergunning die werd afgeleverd in de bijzondere procedure, een ongunstig advies uitgebracht waar de bestreden beslissing uitdrukkelijk melding van maakt. De gemeente Overijse heeft derhalve een evident belang bij het indienen van voorliggend verzoekschrift tegen de bestreden beslissing die haar ongunstig advies niet volgt.

20. Daarenboven doet 2^e verzoekende partij eveneens blijken van een belang in de zin van artikel 4.8.11, §1, 3° VCRO. Zoals reeds gesteld, kunnen beroepen bij de Raad op grond van dit artikel worden ingesteld door elke natuurlijke persoon of rechtspersoon die rechtstreekse of onrechtstreekse hinder of nadelen kan ondervinden als gevolg van de vergunningsbeslissing.

21. Hetgeen hiervoor werd gesteld met betrekking tot het ondergewaardeerde veiligheidsaspect, wordt in het kader van het belang van 2^e verzoekende partij integraal hernomen. Meer dan 1/3^e van het beoogde project (33,90%) zal in bufferzone of in natuurgebied worden aangelegd. Ook andere landschappelijk waardevolle gebieden en gebieden met kwetsbare functies (waaronder talrijke woonzones en een KMO-zone) zullen door het beoogde project worden doorkruist. Het drukreducerstation zal worden ingeplant in natuurgebied, op een locatie die als waardevol wordt aangeduid.

22. Het is de mening van 2^e verzoekende partij dat de aanleg van een aardgasleiding in de dichte nabijheid van diverse woonzones, zones met kwetsbare functies, in het midden van een KMO-zone, en doorheen tal van ruimtelijk kwetsbaar gebied, niet in overeenstemming is met de goede plaatselijke ruimtelijke ordening. Tweede verzoekende partij doet derhalve blijken van het wettelijk vereiste belang door middels voorliggend jurisdictioneel beroep op te komen ter verdediging van haar planologisch en stedenbouwkundig beleid inzake ruimtelijke ordening.

23. De bestreden beslissing legt het tracé van de aardgasleiding in de KMO-zone, in de zone die in de verkavelingsvergunning van 23 september 2014 was toegewezen voor de wegenis (stuk 7).

(...)

24. De aanvrager beweert nu dat 2e verzoekende partij ingevolge deze verkavelingsvergunning a fortiori wel akkoord zou moeten zijn met de ligging van het tracé van de aardgas leiding onder de wegenis. **Dit klopt uiteraard absoluut niet.** Ten tijde van het afleveren van de verkavelingsvergunning had 2e verzoekende partij immers de bevoorrading met nutsvoorzieningen voor ogen voor de bedrijven die zich in deze lokale KMO-zone zouden komen vestigen, doch zeker niet de aanleg van een gewestelijke aardgasvervoerleiding met een diameter van 600 mm (DN600). De verkavelingsvergunning werd immers verleend voor de vestiging van duurzame, lokale bedrijven, zoals bijvoorbeeld een klein aannemersbedrijf, een schrijnwerker, een grafisch bedrijf enz. De verkavelingsvergunning werd derhalve toegekend met het oog op de creatie van een kleinschalig, duurzaam lokaal gemengd bedrijventerrein, en geen hoogwaardig bedrijventerrein, geen distributieterrein of kantorenpark.

25. Het is onder meer vanuit die optiek dat 2e verzoekende partij een degelijk alternatief voor het tracé en de ligging van de leiding heeft voorgesteld in haar ongunstig advies van 05 januari 2016 (stuk 8), ongunstig advies dat werd afgeleverd in het kader van de aanvraagprocedure die geleid heeft tot de stedenbouwkundige vergunning d.d. 18 maart 2016 (vergunning die eveneens bij uw Raad wordt bestreden): (...)

26. Verzoekende partijen wensen de verantwoordelijkheid voor de aanwezigheid van een gewestelijke aardgasvervoerleiding met een diameter van 600 mm (DN600), vlak onder het fietspad en de wegenis centraal in de KMO-zone, grenzend aan de woonzone, niet te dragen. Het is vanuit het zorgvuldigheidsprincipe dat 2^e verzoekende partij het alternatief heeft geopperd om de aardgasleiding aan te leggen aan de (buiten)rand van de 10-m zone Non-aedificandi van de gewestweg ('Hoofdweg' E411 – A4), zo ver mogelijk van de woonzone verwijderd. Het is nooit de intentie geweest van tweede verzoekende partij om

de plaats die in de verkavelingsaanvraag indicatief voorzien was voor de plaatselijke, lokale KMO-bedrijven, aan te wenden voor de aanleg van een aardgasleiding. Verzoekende partijen houden de ramp zoals deze in Gellingen (Ghislengien) daarbij in het achterhoofd. Het feit dat de KMO-zone grenst aan een woonzone is niet bepaald van aard om de bezorgdheid voor dit risico te minimaliseren, integendeel. Het feit dat het volgens de artikelen 7 en 8 van het koninklijk besluit van 28 december 1972 betreffende de inrichting en de toepassing van de ontwerp-gewestplannen, toegestaan is onder meer bankagentschappen, transportbedrijven, collectieve restaurants, evenals bepaalde onderdelen van een bedrijf zoals de parkeerplaats, de burelen, het sociaal gebouw, de werkplaats en het benzine- en dieselpompstation te vergunnen in deze toekomstige KMO-zone, evenmin.

27. Bijgevolg doet ook 2° verzoekende partij blijken van het rechtens vereiste belang.

28. Voorliggend verzoek is ontvankelijk *ratione personae*.

...”

2.

De verwerende partij voert omtrent het belang volgende exceptie aan:

“ ...

**EXCEPTIE – GEBREK AAN BELANG
EERSTE VERZOEKER: GEMEENTE**

De gemeente kan op grond van artikel 4.8.11, §1, eerste lid, 3° VCRO beroep indienen bij Uw Raad, waarbij dan vereist is dat de gemeente aangeeft welke hinder of nadelen zij rechtstreeks of onrechtstreeks kan ondervinden door de bestreden vergunningsbeslissing. De verzoekende partij moet in dat geval haar belang voldoende waarschijnlijk en concreet maken en aantonen dat er een rechtstreeks of onrechtstreeks causaal verband kan bestaan met de uitvoering of de realisatie van de vergunningsbeslissing. Uw Raad kan hierbij enkel rekening houden met de argumentatie ontwikkeld in het inleidend verzochtschrift. Uw Raad neemt aan dat een gemeente kan opkomen ter verdediging van haar planologisch en stedenbouwkundig beleid. Zij moet dan wel op concrete wijze aantonen hoe de bestreden beslissing haar gemeentelijk belang of specifiek stedenbouwkundig of planologisch beleid in het gedrang brengt.

Verwerende partij stelt vast dat de eerste verzoeker in eerste instantie verwijst naar de mogelijke veiligheidsproblemen bij de exploitatie van de aardgasleiding. Dit betreft een aspect dat dient te worden beoordeeld bij de corresponderende milieuvergunningsaanvraag. Daarnaast lijkt de eerste verzoekende partij haar eigen belang te ondergraven doordat zijzelf verwijst naar de specifieke voorwaarden en extra te nemen veiligheidsmaatregelen ter bescherming van de (nog aan te leggen) KMO-zone.

Bovendien verwijst zij naar het element dat de aanvraag deels betrekking heeft op percelen dewelke behoren tot de eigendom van de gemeente OVERIJSE.

Verwerende partij wenst te citeren uit een interessant arrest van Uw Raad waarbij de vordering van de gemeente SINT-PIETERS-LEEUEW onontvankelijk werd verklaard:

(...)

De eerste verzoekende partij maakt nergens aannemelijk in welke zin de bestreden beslissing het planologisch of stedenbouwkundig gemeentebestuur doorkruist of onmogelijk zou maken.

In de procedure van schorsing UDN stelde uw Raad reeds in het arrest van 15 mei 2017 met betrekking tot de vordering van de Gemeente en van het college van burgemeester en schepenen, hetgeen gezag van gewijsde heeft, dat

(...)

De eerste verzoekende partij getuigt niet van een rechtens vereiste belang.

TWEDE VERZOEKER – COLLEGE VAN BURGEMEESTER EN SCHEPENEN

1.

De Tweede verzoekende partij verwijst voor haar belang in eerste instantie naar het artikel 4.8.11, §1, eerste lid, 7° VCRO op grond waarvan het college van burgemeester en schepenen voor vergunningen, afgegeven binnen de bijzondere procedure, als een belanghebbende wordt aangeduid, op voorwaarde dat het college tijdig advies heeft verstrekt krachtens artikel 4.7.26, §4, eerste lid, 2° VCRO.

In dit laatste artikel, onder b), 2) wordt het volgende gesteld (eigen onderlijning):

(...)

Uit het administratief dossier blijkt vooreerst dat de gemeente OVERIJSE een ‘verlengd’ openbaar onderzoek heeft uitgevoerd, waarbij het aanvraagdossier ter inzage lag voor het uiten van bezwaren en opmerkingen vanaf 1 juni 2016 tot en met 29 juli 2016, terwijl uit de vigerende regelgeving ter zake, en meer bepaald het artikel 8 van het besluit van de Vlaamse Regering van 5 mei 2000 blijkt dat het openbaar onderzoek wordt gehouden voor een termijn van dertig dagen. Deze termijn werd niet verlengd tot zestig dagen aangezien het aanvraagdossier geen milieueffecentrappport bevatte (artikel 8, vijfde lid).

Doordat het gemeentebestuur de vigerende regelgeving niet strikt heeft nageleefd, volgt hieruit dat de bepalingen met betrekking tot de ontvankelijkheid van de vordering van de tweede verzoekende partij des te strenger mag worden toegepast.

Het openbaar onderzoek werd te OVERIJSE afgesloten op 29 juli 2016. Het proces-verbaal van het openbaar onderzoek, de gebundelde bezwaren en opmerkingen werden pas op 29 augustus 2016 overgezonden aan de Verwerende partij. Deze bundel werd pas ontvangen op 13 september 2016, dus ruim buiten de termijn van dertig dagen.

Er kan in het verzoekschrift nergens enige uiteenzetting worden teruggevonden hetwelk de laattijdigheid van het advies verantwoord. Bovendien moet er aangenomen worden dat het verwerken van een 14-tal bezwaren niet onoverkomelijk is om te kunnen beantwoorden binnen een ordetermijn van 30 dagen.

Sterker nog, heeft de tweede verzoekende partij zelf één en ander ‘in gang gezet’ opdat er meer bezwaren werden ingediend, want zij heeft op eigengereide wijze en wars van de vigerende regelgeving beslist tot het verlengen van de duur van het openbaar onderzoek. Bijgevolg steunt de verzoekende partij zich onterecht op het artikel 4.8.11, §1, eerste lid, 7° VCRO.

2.

Ten tweede verwijst het college naar het artikel 4.8.11, §1, eerste lid, 3° VCRO ter adstructie van haar belang.

Verwerende partij brengt in herinnering dat het college dient aan te tonen dat de bestreden beslissing indruist tegen haar eigen planologisch en stedenbouwkundig beleid.

In de uiteenzetting in het verzoekschrift leest de Verwerende partij eerder een argumentatie ter negatie van het belang van het college van burgemeester en schepenen als een derde belanghebbende dan ter adstructie ervan.

Het college verwijst naar de afgeleverde verkavelingsvergunning d.d. 23 september 2014 ter inrichting van de KMO-zone. Zij voegt zelf een doorsnede van de wegenis toe met de indicatieve aanduiding van de toekomstige aardgasleiding. Dit betekent dat het college de toekomstige aanwezigheid mede in haar beoordeling van de verkavelingsaanvraag heeft betrokken, minstens moest betrekken.

Bovendien behoort de bevoegdheid met betrekking tot de zaak van de wegen, waaronder de nutsleidingen, toe aan de gemeenteraad, een ander orgaan binnen de gemeentelijke overheid. De gemeenteraad heeft evenzeer haar goedkeuring gehecht aan deze ‘weguitrusting’.

Het college van burgemeester en schepenen maakt nergens enige verwijzing naar haar eigen planologisch of stedenbouwkundig beleid waaraan zij haar huidig belang als derde belanghebbende kan koppelen aan de bestreden beslissing.

Verwerende partij kan zich niet van de indruk ontdoen dat het gemeentebestuur louter aanstuurt op een herbeoordeling van de opportuniteit van de tracékeuze, waardoor zij, opnieuw, haar belang bij de huidige vordering ontkent.

De tweede verzoekende partij getuigt evenmin van een rechtens vereiste belang en hiervoor verwijst de verwerende partij tevens naar hetgeen werd aangehaald op pagina 8 hierboven met betrekking tot hetgeen uw Raad reeds oordeelde in uw arrest van 15 mei 2017 meer bepaald dat de verzoekende partijen niet aantonen dat het ruimtelijk orderingsbeleid van de gemeente met de bestreden beslissing wordt aangetast.

...

3.

De tussenkomende partij betwist eveneens het belang van de verzoekende partijen bij de voorliggende vordering:

“ ...

A. **Exceptie van gebrek aan belang**

1. *Om als belanghebbende derde bij Uw Raad beroep te kunnen instellen, vereist artikel 4.8.11, §1, eerste lid, 3° VCRO dat de verzoekende partij, als rechtspersoon, rechtstreekse of onrechtstreekse hinder of nadelen kan ondervinden als gevolg van de bestreden vergunningsbeslissing.*

2. *Het is vaste rechtspraak van Uw Raad dat de verzoekende partij het mogelijk bestaan van deze hinder of nadelen voldoende waarschijnlijk moet maken. Meer bepaald dient de verzoekende partij de aard en de omvang van de hinder of nadelen voldoende concreet te omschrijven en aan te tonen dat er een rechtstreeks of onrechtstreeks causaal verband kan bestaan tussen de uitvoering of de realisatie van de vergunningsbeslissing en de hinder of nadelen die zij ondervindt of zal ondervinden.*

3. *Bij de beoordeling van het belang kan Uw Raad enkel rekening houden met wat is uiteengezet in het inleidend verzoekschrift en de bijgevoegde stukkenbundel.*

4. *Verzoekers tonen in casu niet aan dat zij rechtstreekse of onrechtstreekse hinder of nadelen kunnen ondervinden van de uitvoering van de bestreden beslissing.*

5. *De eerste verzoekende partij, de gemeente Overijse, put haar belang op haar beleidsopdracht inzake het garanderen van de openbare veiligheid. De eerste verzoekende partij meent, enkel wat betreft het stuk van de aardgasleiding doorheen de KMO-zone, dat er onduidelijkheid bestaat over een bijkomende beschermingsmaatregel in de KMO-zone.*

6. *Fluxys benadrukt allereerst dat het alle veiligheidsmaatregelen die wettelijk zijn vereist en zelfs strengere voorschriften toepast (zie ook randnummers **Fout! Verwijzingsbron niet gevonden.** - **Fout! Verwijzingsbron niet gevonden.**). Het moet worden onderlijnd dat de verzoekende partijen de beoordeling van de veiligheidsaspecten door de verwerende partij, nergens betwisten in hun verzoekschrift.*

7. *Uw Raad oordeelde in het arrest van 15 mei 2017 dat het betoog van verzoekende partijen voornamelijk betrekking heeft op de mogelijke veiligheidsrisico's verbonden aan de exploitatie van de aardgasleiding, specifiek met betrekking tot de KMO-zone.*

8. Fluxys merkt op dat de eerste verzoekende partij haar belang niet concreet staft ten aanzien van de rest van het tracé van de aardgasleiding buiten de KMO-zone, noch ten aanzien van het drukreducerstation. Eerste verzoekende partij geeft dan ook geen blijk van het vereiste belang in zoverre haar vordering zich uitstrekt tot het tracé van de aardgasleiding buiten de KMO-zone en het drukreducerstation.

9. Uw Raad oordeelde tevens in het arrest van 15 mei 2017 dat het betoog van verzoekende partijen voornamelijk betrekking heeft op de mogelijke veiligheidsrisico's verbonden aan de exploitatie van de aardgasleiding. De door verzoekende partijen ingeroepen veiligheidsaspecten zullen zich in essentie pas kunnen manifesteren nadat de werken volledig voltooid zijn en de aardgasleiding in gebruik is genomen. De veiligheidsaspecten moeten dan ook worden geëvalueerd binnen het beroep van verzoekende partijen tegen de milieuvergunning, en niet zozeer in huidig beroep tegen de stedenbouwkundige vergunning.

10. Uw Raad oordeelde tevens in dat arrest dat verzoekende partijen de beweerde onduidelijkheid over een beschermingsmaatregel specifiek in de KMO-zone slechts zeer summier omschrijven. De verzoekende partijen stellen de effectiviteit van een louter bijkomende beschermingsmaatregel (met name de inkokering met betondallen van het stuk van het tracé van de aardgasleiding doorheen de KMO-zone) in vraag.

11. Na nazicht van het desbetreffende stuk, oordeelde Uw Raad dat het antwoord van Fluxys op het eerste zicht niet tegenstrijdig, noch kennelijk onredelijk is. Minstens wordt dit door de verzoekende partijen niet concreet aangetoond of aannemelijk gemaakt. De passages waarnaar door de verzoekende partijen wordt verwezen, hebben bovendien betrekking op verschillende tracés.

12. Uw Raad oordeelde verder in het arrest van 15 mei 2017 dat de verzoekende partijen zich beperken tot het veiligheidsdebat over een bijkomende veiligheidsmaatregel, zonder dat zij aangeven in welke mate zij de andere beschermingsmaatregelen die Fluxys voorziet en die door de bestreden beslissing worden opgelegd, niet afdoende achten. De verwerende partij heeft de veiligheidsaspecten grondig beoordeeld en uitvoerig besproken in de bestreden beslissing (stuk 1, p. 17 en 19-20).

13. Uw Raad oordeelde dan ook in het arrest van 15 mei 2017 dat de verzoekende partijen niet aantonen dat de bestreden beslissing op dit punt steunt op onjuiste feiten of een kennelijk onredelijk beoordeling vormt van de genomen of opgelegde veiligheidsmaatregelen.

14. De tweede verzoekende partij put haar belang enerzijds uit artikel 4.8.11, §1, lid 1, 7° VCRO, en anderzijds uit artikel 4.8.11, §1, lid 1, 3° VCRO.

15. Artikel 4.8.11, §1, lid 1, 7° VCRO bepaalt dat het college van burgemeester en schepenen een beroep bij Uw Raad kan instellen tegen de vergunningen afgegeven binnen de bijzondere procedure op voorwaarde dat het tijdig advies heeft verstrekt krachtens artikel 4.7.26, § 4, eerste lid, 2° VCRO. Uit het administratief dossier blijkt dat de gemeente Overijse niet tijdig binnen de in 4.7.26, § 4, eerste lid, 2° VCRO voorziene termijn van 30 dagen, haar advies heeft verstrekt. Bijgevolg kan tweede verzoekende partij kan haar belang niet staven op basis van dit artikel.

16. De tweede verzoekende partij beroept zich ook op artikel 4.8.11, §1, lid 1, 3° VCRO, krachtens hetwelk beroep bij Uw Raad openstaat voor een rechtspersoon die rechtstreekse of onrechtstreekse hinder of nadelen kan ondervinden als gevolg van de vergunningsbeslissing. De tweede verzoekende partij meent dat haar planologisch en stedenbouwkundig beleid inzake ruimtelijke ordening wordt geschaad door de bestreden beslissing.

17. De vaste rechtspraak van Uw Raad vereist dat een gemeente die aanvoert dat een beslissing haar planologisch of stedenbouwkundig beleid doorkruist, deze aantasting voldoende concreet maakt.

18. In casu tonen de verzoekende partijen niet concreet aan of en hoe de bestreden beslissing het planologisch of stedenbouwkundig beleid doorkruist van de gemeente Overijse.

19. Uw Raad oordeelde reeds in het arrest van 15 mei 2017 dat (...)

20. Uw Raad zal ongetwijfeld opnieuw tot de vaststelling komen dat verzoekende partijen niet concreet verduidelijken op welke wijze de bestreden beslissing hun stedenbouwkundig beleid schendt.

21. Fluxys ziet evenmin in op welke wijze de bestreden beslissing het stedenbouwkundig beleid van de gemeente Overijse zou kunnen schenden. Gelet op het kleinschalige karakter van het drukreducerstation en het volledig ondergronds karakter van de aardgasleiding, is de impact van de bestreden beslissing op het stedenbouwkundig beleid van de gemeente Overijse immers uitermate miniem.

22. De oppervlakte van het drukreducerstation is immers beperkt en moet zo compact mogelijk worden ingericht (stuk 1, p. 26). Het drukreducerstation is ook gelegen op circa 75 meter van de autosnelweg E411. De bestreden beslissing vereist ook de aanleg van een bufferzone rondom het station met streekeigen inheemse en standplaatsgeschikte bomen en struiken (stuk 1, p. 26). Een visuele impressie van het station toont duidelijk aan dat het station verenigbaar is met de goede ruimtelijke ordening (stuk 17).

23. De aardgasleiding wordt volledig ondergronds aangelegd op een diepte van minimum 110 cm respectievelijk minstens 2 meter ingeval van horizontaal gestuurde boring (stuk 1, p. 22). Na de werken worden de bouwplaats en alle plaatsen die schade hebben geleden ingevolge de werken, hersteld in hun oorspronkelijke staat (stuk 1, p. 26).

24. Het betoog van de verzoekende partijen dat de bestreden beslissing indruist tegen hun ruimtelijk orderingsbeleid, overtuigt dan ook niet.

25. Samengevat kan worden gesteld dat, zoals reeds erkend door Uw Raad in de arresten van 15 mei 2017 en 5 september 2017,

- verzoekende partijen niet concreet uiteenzetten welke mogelijke nadelige gevolgen de bestreden beslissing hen zal toebrengen. De verzoekende partijen beperken zich slechts tot de stelling dat ernstige ongemakken meten worden vermeden zonder te concretiseren wat deze voor hen persoonlijk kunnen zijn;

- de verzoekende partijen hun belang slechts beperken tot het gedeelte van het tracé van de aardgasleiding binnen de KMO-zone. Bijgevolg geven de verzoekende partijen dan ook geen blijk van het vereiste belang in zoverre hun vordering zich uitstrekt tot het gedeelte van het tracé van de aardgasleiding buiten de KMO-zone en het drukreducerstation.

- de verzoekende partijen hun belang slechts beperken tot een louter bijkomende beschermingsmaatregel, zonder aan te geven waarom en in welke mate zij alle andere beschermingsmaatregelen die Fluxys voorziet en die door de bestreden beslissing worden beoordeeld en opgelegd, niet afdoende achten.

- de verzoekende partijen niet concreet aantonen noch overtuigen dat hun stedenbouwkundig beleid wordt aangetast door de bestreden beslissing.

26. Verzoekers tonen in casu dan ook niet aan dat zij rechtstreekse of onrechtstreekse hinder of nadelen kunnen ondervinden van de aardgasvervoerleiding.

27. Het beroep tot vernietiging van verzoekers is bijgevolg niet-ontvankelijk bij gebrek aan belang.

...”

4.

De verzoekende partijen antwoorden hierop als volgt in hun wederantwoordnota:

“ ...

5. In de antwoordnota stelt verwerende partij dat 1e verzoekende partij niet getuigt van het rechtens vereiste belang. Meer bepaald zou zij niet aanhalen welke hinder en/of nadelen zij rechtstreeks, dan wel onrechtstreeks zou kunnen ondervinden uit de bestreden beslissing (pg. 7 e.v.).

6. Uw Raad heeft een ruime appreciatiebevoegdheid om te oordelen of iemand al dan niet een voldoende belang bij zijn beroep heeft.² Het Grondwettelijk Hof heeft in zijn arrest nr. 109/2010 overwogen dat de Raad van State, en bij uitbreiding alle administratieve rechtscolleges, erover dienen te waken dat het belangvereiste niet op een buitensporig restrictieve of formalistische wijze wordt toegepast.

7. Uit het dossier blijkt dat het beoogde drukreducerstation de aanleg omvat van een gebouw (168 m²), een toegangsweg (643 m²) en een parkeerzone (186 m²). De totaal omheinde oppervlakte bedraagt maar liefst 1.766 m². Dit gasontspanningsstation zal worden ingeplant (beter: wordt momenteel effectief aangelegd) in natuurgebied, op een locatie die als waardevol wordt aangeduid, volgens de van toepassing zijnde stedenbouwkundige voorschriften uit het BPA nr. 65 Plateau van Overijse & Lanevallei van 19 januari 2009.

8. Aangezien de vergunde activiteiten en werkzaamheden gelegen zijn op het grondgebied van de gemeente Overijse, beschikken verzoekende partijen over een belang bij voorliggende procedure.

9. Daarnaast doen verzoekende partijen eveneens blijken van het wettelijk vereiste belang door middels voorliggend jurisdictioneel beroep op te komen ter verdediging van hun planologisch en stedenbouwkundig beleid inzake ruimtelijke ordening.

10. Het ruimtelijk structuurplan van de gemeente Overijse, goedgekeurd op 13 maart 2008, stelt in haar informatief deel:

(...)

11. Het richtinggevend deel van dit ruimtelijk structuurplan stelt :

(...)

13. Zowel uit het ruimtelijk structuurplan van de gemeente Overijse van 13 maart 2008, als uit het daaropvolgend aangenomen BPA nr. 65 “Plateau van Overijse & Lanevallei” van 19 januari 2009 blijkt duidelijk dat het ruimtelijk en stedenbouwkundig beleid van de gemeente

Overijse erin bestaat om de bestaande open ruimte te behouden en te versterken door het Plateau van Overijse en de Lanevallei te vrijwaren van verdere bebouwing voor andere functies dan de grondgebonden landbouw.

14. Uit het planologisch en stedenbouwkundig beleid van verzoekende partijen blijkt dat de aanleg van het station in natuurgebied, op een locatie die als waardevol wordt aangeduid, niet in overeenstemming is met de goede plaatselijke ruimtelijke ordening. Dit blijkt afdoende uit het gemeentelijk ruimtelijk structuurplan, evenals uit het gemeentelijk BPA nr. 65 (waarvan de schending overigens wordt aangevoerd in middel 5, cf. infra).

15. Naast de aanleg van voormeld station voorziet de bestreden beslissing eveneens in de aanleg van een aardgasleiding. Beide componenten van hetzelfde project kunnen onmogelijk los van elkaar beoordeeld worden: zonder leiding geraakt het gas uiteraard niet bij het station, zonder drukreducerstation kan het gas niet in druk verlaagd worden en derhalve niet veilig richting Brussel vervoerd worden.

16. Uit de vergunningsaanvraag blijkt dat de geplande leiding voor ca. 34% doorheen groene gewestplanbestemmingen loopt:

(...)

17. Ook de aanleg van de aardgasleiding zelf doorkruist derhalve het planologisch en stedenbouwkundig beleid van verzoekende partijen.

18. Daarnaast put 1e verzoekende partij haar belang eveneens uit het feit dat de bestreden beslissing strijdig is met haar beleidsopdracht op grond van artikel 135 §2 Nieuwe Gemeentewet, die neerkomt op het garanderen van de openbare veiligheid. Dit begrip kan omschreven worden als het garanderen van de afwezigheid van ongevallen of risico's op ongevallen, of de afwezigheid van gevaarlijke situaties die schade kunnen berokkenen aan personen en goederen.

19. De beoogde aardgasleiding, die uiteraard mee moet worden opgenomen in de beoordeling van de hinder voor mens en milieu, 16 doorkruist onder meer 6 woongebieden met landelijk karakter, 4 woonparken en 7 groepen van minstens 5 bestaande, niet-onteigende of in onteigeningsplannen opgenomen wooneenheden bevinden:

(...)

20. Concreet komt dit neer op een nabijheid binnen het studiegebied (2x 200m langs beide zijden van de leiding¹⁷) van maar liefst 395 woningen. De aanwezigheid van de woonfunctie doorheen het projectgebied is aanzienlijk. Daarenboven loopt het beoogde project eveneens door een nog in te richten KMO-zone.

21. Het is de terechte bezorgdheid van 1e verzoekende partij dat de aanleg van een aardgasleiding, doorheen een nog aan te leggen KMO-zone, in de dichte nabijheid van diverse woonzones, zones met kwetsbare functies, en doorheen ruimtelijk kwetsbaar gebied, de openbare veiligheid in gedrang kan brengen (cf. infra, middel 1, onderdeel 2). Uit deze visie van 1e verzoekende partij volgt dat zij belang heeft bij voorliggend verzoekschrift. De openbare veiligheid is immers een aangelegenheid die het gemeentelijk belang raakt.

22. Tot slot heeft tweede verzoekende partij voor het verlenen van de bestreden vergunning een negatief advies verstrekt. Tweede verzoekende partij heeft om die reden alleen al een belang bij de afloop van het huidig geding dat op de ordening van haar grondgebied betrekking heeft.

23. Alsdusdanig doen verzoekende partijen op afdoende wijze blijken dat zij een voldoende belang hebben bij voorliggende procedure. Het verzoek tot vernietiging is ontvankelijk ratione personae.
...

5.

De verwerende partij stelt nog het volgende in haar laatste antwoordnota:

“ ...

De eerste verzoekende partij maakt nergens aannemelijk in welke zin de bestreden beslissing het planologisch of stedenbouwkundig gemeentebeleid doorkruist of onmogelijk zou maken.

In de procedure van schorsing UDN stelde uw Raad reeds in het arrest van 15 mei 2017 met betrekking tot de vordering van de Gemeente en van het college van burgemeester en schepenen, hetgeen gezag van gewijsde heeft, dat

“In zoverre door de verzoekende partijen wordt aangevoerd dat het ruimtelijk ordeningsbeleid van de gemeente met huidige beslissing (lees de bestreden beslissing) wordt aangetast, stelt de Raad vast dat zij deze stelling niet concreet maken, zodat de ontwikkelde argumentatie het niveau van de hypothese niet overstijgt.

De verzoekende partijen blijven bovendien erg vaag in de omschrijving van de door hen ingeroepen nadelige gevolgen. Zij verwijzen naar de zones waarin de aardgasleiding zal aangelegd worden om daarna in algemene termen te stellen dat de aanleg doorheen ruimtelijk kwetsbaar gebied, in de dichte nabijheid van KMO- en woonzones niet in overeenstemming is met de goede plaatselijke ruimtelijke ordening. De verzoekende partij benoemen de diverse zones evenwel niet concreet ten aanzien van de ligging van de aardgasleiding, noch verduidelijken zij concreet op welke wijze zij de goede ruimtelijke ordening geschonden achten. Het volstaat niet om zich in het verzoekschrift te beperken tot algemeenheden die als zodanig op een zuiver opportuniteitsoordeel neerkomen”.

In uw arrest van 15 mei 2017 oordeelde u reeds dat verzoekers de beweerde onduidelijkheid over een beschermingsmaatregel specifiek in de KMO-zone slechts zeer summier omschrijven.

De eerste verzoekende partij getuigt niet van een rechtens vereiste belang.

(...)

In uw arrest van 15 mei 2017 stelde u reeds :

In zoverre door de verzoekende partijen wordt aangevoerd dat het ruimtelijk ordeningsbeleid van de gemeente met huidige beslissing wordt aangetast, stelt de Raad vast dat zij deze stelling niet concreet maken, zodat de ontwikkelde argumentatie het niveau van de hypothese niet overstijgt.

De verzoekende partijen blijven bovendien erg vaag in de omschrijving van de door hen ingeroepen nadelige gevolgen.....Het volstaat niet om zich in het verzoekschrift te beperken tot algemeenheden die als zodanig op een zuiver opportuniteitsoordeel neerkomen.”

De tweede verzoekende partij getuigt evenmin van een rechtens vereiste belang. Hiervoor verwijst de verwerende partij naar hetgeen uw Raad reeds oordeelde in uw arrest van 15 mei 2017, meer bepaald dat de verzoekende partijen niet aantonen dat het ruimtelijk ordeningsbeleid van de gemeente met de bestreden beslissing wordt aangetast.

...”

6.

De tussenkomende partij voegt nog het volgende toe in haar laatste schriftelijke uiteenzetting:

“ ...

1. de veiligheidsaspecten, geoordeeld dat het drukreducerstation de veiligheid niet in het gedrang brengt.

Uit deze motivering en uit de andere stukken van het administratief dossier blijkt duidelijk dat Fluxys alle veiligheidsmaatregelen neemt die wettelijk zijn vereist en dat zij zelfs strengere voorschriften toepast (zie ook randnummers 123 - 133 van het verzoekschrift tot tussenkomst). De verzoekers tonen niet aan dat deze beoordelingen kennelijk onredelijk of manifest onjuist zouden zijn.

2. Het betoog van verzoekende partijen heeft voornamelijk betrekking op de mogelijke veiligheidsrisico's verbonden aan de exploitatie van de aardgasleiding, specifiek met betrekking tot de KMO-zone.

3. Fluxys merkt op dat de eerste verzoekende partij haar belang niet concreet staft ten aanzien van de rest van het tracé van de aardgasleiding buiten de KMO-zone, noch ten aanzien van het drukreducerstation. Eerste verzoekende partijen geeft dan ook geen blijk van het vereiste belang in zoverre haar vordering zich uitstrekt tot het tracé van de aardgasleiding buiten de KMO-zone en het drukreducerstation.

4. Het betoog van verzoekende partijen heeft voornamelijk betrekking heeft op de mogelijke veiligheidsrisico's verbonden aan de exploitatie van de aardgasleiding. De door verzoekende partijen ingeroepen veiligheidsaspecten zullen zich in essentie pas kunnen manifesteren nadat de werken volledig voltooid zijn en de aardgasleiding in gebruik is genomen. De veiligheidsaspecten moeten dan ook worden geëvalueerd binnen het beroep van verzoekende partijen tegen de milieuvergunning, en niet zozeer in huidig beroep tegen de stedenbouwkundige vergunning.

5. Verzoekende partijen omschrijven de beweerde onduidelijkheid over een beschermingsmaatregel specifiek in de KMO-zone slechts zeer summier. De verzoekende partijen stellen de effectiviteit van een louter bijkomende beschermingsmaatregel (met name de inkokering met betondallen van het stuk van het tracé van de aardgasleiding doorheen de KMO-zone) in vraag.

6. Het antwoord van Fluxys op dit punt is evenwel niet tegenstrijdig, noch is het kennelijk onredelijk. Minstens wordt dit door de verzoekende partijen niet concreet aangetoond of aannemelijk gemaakt. De passages waarnaar door de verzoekende partijen wordt verwezen, hebben bovendien betrekking op verschillende tracés.

7. De argumentatie van de verzoekende partijen inzake hun belang blijft inzake de veiligheidsmaatregelen beperkt tot de louter bijkomende beschermingsmaatregel van de betondallen, zonder concreet aan te geven waarom en in welke mate zij de 16 (!) andere beschermingsmaatregelen die Fluxys voorziet en die door de bestreden beslissing worden beoordeeld en opgelegd, niet afdoende achten. De verwerende partij heeft de veiligheidsaspecten grondig beoordeeld en uitvoerig besproken in de bestreden beslissing (stuk 1, p. 17 en 19-20).

8. De verzoekende partijen tonen niet aan dat de bestreden beslissing op dit punt steunt op onjuiste feiten of een kennelijk onredelijk beoordeling vormt van de genomen of opgelegde veiligheidsmaatregelen.

Verzoekers tonen bijgevolg niet aan dat de bestreden beslissing de openbare veiligheid bedreigt.

9. De tweede verzoekende partij put haar belang enerzijds uit artikel 4.8.11, §1, lid 1, 7° VCRO, en anderzijds uit artikel 4.8.11, §1, lid 1, 3° VCRO.

10. Artikel 4.8.11, §1, lid 1, 7° VCRO bepaalt dat het college van burgemeester en schepenen een beroep bij Uw Raad kan instellen tegen de vergunningen afgegeven binnen de bijzondere procedure op voorwaarde dat het tijdig advies heeft verstrekt krachtens artikel 4.7.26, § 4, eerste lid, 2° VCRO. Uit het administratief dossier blijkt dat de gemeente Overijse niet tijdig binnen de in 4.7.26, § 4, eerste lid, 2° VCRO voorziene termijn van 30 dagen, haar advies heeft verstrekt. Bijgevolg kan tweede verzoekende partij haar belang niet staven op basis van dit artikel.

11. De tweede verzoekende partij beroept zich ook op artikel 4.8.11, §1, lid 1, 3° VCRO. De tweede verzoekende partij meent dat haar planologisch en stedenbouwkundig beleid inzake ruimtelijke ordening wordt geschaad door de bestreden beslissing.

12. De vaste rechtspraak van Uw Raad vereist dat een gemeente die aanvoert dat een beslissing haar planologisch of stedenbouwkundig beleid doorkruist, deze aantasting voldoende concreet maakt.

13. In casu tonen de verzoekende partijen niet concreet aan of en hoe de bestreden beslissing het planologisch of stedenbouwkundig beleid doorkruist van de gemeente Overijse.

14. Uw Raad oordeelde reeds in het arrest van 15 mei 2017 (in de gelijkaardige procedure 1617/RvVb/0333/UDN die de gemeente Overijse met een quasi-identiek verzoekschrift heeft ingesteld) dat

(...)

15. Uw Raad zal ongetwijfeld opnieuw tot de vaststelling komen dat verzoekende partijen niet concreet verduidelijken op welke wijze de bestreden beslissing hun stedenbouwkundig beleid schendt.

16. Fluxys ziet evenmin in op welke wijze de bestreden beslissing het stedenbouwkundig beleid van de gemeente Overijse zou kunnen schenden. Gelet op het kleinschalige karakter van het drukreducerstation en de volledig ondergrondse aanleg van de aardgasleiding, is de impact van de bestreden beslissing op het stedenbouwkundig beleid van de gemeente Overijse immers uitermate miniem.

17. In tegenstelling tot wat verzoekers beweren, zal het drukreducerstation niet in waardevol bos worden ingeplant maar wel in een jong deel van een bos met een beperkte biologische waarde, op 75 meter van de E411-autosnelweg (stuk 16, p. 6). In tegenstelling tot wat verzoekers beweren, zal de oppervlakte van het gebouw van het drukreducerstation geen 168 m² doch slechts 18 m² bedragen (stuk 16, p. 6). De bestreden beslissing vereist ook de aanleg van een bufferzone rondom het station met streekeigen inheemse en standplaatsgeschikte bomen en struiken (stuk 1, p. 26). De

gewestelijk stedenbouwkundige ambtenaar acht het drukreducerstation verenigbaar met de goede ruimtelijke ordening (stuk 1, p. 24). Ook de digitaal gemaakte visuele impressie van het drukreducerstation toont dit aan dat dit station verenigbaar is met de goede ruimtelijke ordening (stuk 17).

18. De aardgasleiding wordt volledig ondergronds aangelegd op een diepte van minimum 110 cm, respectievelijk minstens 2 meter ingeval van horizontaal gestuurde boring (stuk 1, p. 22). Na de werken worden de bouwplaats en alle plaatsen die schade hebben geleden ingevolge de werken, hersteld in hun oorspronkelijke staat (stuk 1, p. 26).

19. Het betoog van de verzoekende partijen dat de bestreden beslissing indruist tegen hun ruimtelijk orderingsbeleid, overtuigt dan ook niet.

20. Ter overweging geeft Fluxys mee dat de verzoekende partijen een zeer gelijkaardig verzoekschrift hebben ingediend in de schorsings- en vernietigingsprocedure voor de Raad van State tegen de milieuvergunning van het desbetreffende drukreducerstation. Ook in die procedure staafden de verzoekende partijen in zeer algemene bewoordingen hun belang op een schending van hun stedenbouwkundige beleid en de openbare veiligheid. De eerste auditeur heeft in zijn verslag betreffende de vordering tot schorsing alvast opgemerkt dat de verzoekende partijen zich beperken tot algemeenheden op het gebied van het planologisch en stedenbouwkundig beleid van de betrokken gemeente (stuk 18). De eerste auditeur stelt vast de verzoekers nergens een directe en concrete verbinding maken tussen de bestreden beslissing en de gevolgen voor hun planologisch of stedenbouwkundig beleid. In de mate dit argument slaat op de aardgasvervoerleiding zelf, dient volgens de eerste auditeur te worden vastgesteld dat deze ondergronds blijkt te lopen en er bijgevolg vanuit kan worden gegaan dat deze slechts een minieme invloed zal hebben op het planologisch en stedenbouwkundig beleid van de verzoekende partijen. De hinder van de aanlegwerkzaamheden is bovendien slechts van tijdelijke aard.

Verzoekers tonen in casu dan ook niet aan dat zij rechtstreekse of onrechtstreekse hinder of nadelen kunnen ondervinden van de aardgasvervoerleiding.

De vordering van verzoekende partijen moet worden afgewezen bij gebrek aan belang.

...

Beoordeling door de Raad

1.1.

Overeenkomstig artikel 4.8.11, §1, 7° VCRO kan een beroep bij de Raad ingesteld worden door het college van burgemeester en schepenen tegen een vergunning, afgegeven binnen de bijzondere procedure, op voorwaarde dat het college van burgemeester en schepenen tijdig advies heeft verstrekt krachtens artikel 4.7.26, §4, eerste lid, 2° VCRO, of ten onrechte niet om advies werd verzocht. De eerste verzoekende partij steunt haar belang bij de voorliggende vordering op artikel 4.8.11, §1, 7° VCRO.

De verwerende partij en de tussenkomende partij stellen in essentie dat de eerste verzoekende partij haar advies laattijdig heeft verstrekt en derhalve geen belang heeft bij haar vordering.

Artikel 4.7.26, §4, eerste lid, 2° VCRO luidt als volgt:

“ ...

het vergunningverlenende bestuursorgaan of zijn gemachtigde wint het voorafgaand advies in van de door de Vlaamse Regering aangewezen instanties en van het college van burgemeester en schepenen, rekening houdend met volgende regelingen :

a) indien de vergunningsaanvraag niet onderworpen is aan een openbaar onderzoek, worden alle adviezen uitgebracht binnen een termijn van dertig dagen, ingaand de dag na deze van de ontvangst van de adviesvraag, met dien verstande dat aan de adviesvereiste voorbij kan worden gegaan indien de adviezen niet tijdig worden uitgebracht,

b) indien de vergunningsaanvraag onderworpen is aan een openbaar onderzoek :

1) valt de adviseringstermijn in hoofde van de door de Vlaamse Regering aangewezen instanties samen met de duur van het openbaar onderzoek, met dien verstande dat aan de adviesvereiste voorbij kan worden gegaan indien de adviezen niet tijdig worden uitgebracht,

2) bezorgt het college van burgemeester en schepenen het proces-verbaal van het openbaar onderzoek, de gebundelde bezwaren en opmerkingen en zijn eigen advies aan het vergunningverlenende bestuursorgaan binnen een ordetermijn van dertig dagen, die ingaat de dag na deze waarop het openbaar onderzoek werd afgesloten.

...”

1.2.

De aan het college van burgemeester en schepenen toegekende termijn waarbinnen advies dient uitgebracht te worden, is een ordetermijn. Dit impliceert dat het college van burgemeester en schepenen weliswaar verplicht is om binnen de voorgeschreven termijn een advies uit te brengen maar dat het overschrijden ervan niet van rechtswege wordt gesanctioneerd. Het laatijdig, dit wil zeggen buiten de ordetermijn, verstrekken van een advies leidt bijgevolg niet noodzakelijk noch van rechtswege tot bevoegdheidsverlies.

Indien de adviestermijn voor een verplicht in te winnen advies zoals in deze het karakter heeft van een ordetermijn is het vergunningverlenende bestuursorgaan er in principe toe gehouden het advies af te wachten en hiermee rekening te houden indien het alsnog wordt verstrekt. Het vergunningverlenend bestuursorgaan moet evenwel niet vruchteloos blijven wachten op het advies. Subsidiar geldt dat het advies binnen een redelijke termijn moet worden uitgebracht.

Voor adviestermijnen die het karakter hebben van een ordetermijn, geldt de redelijke termijn als een jurisprudentiële vervaltermijn: wordt het advies niet binnen een redelijke termijn uitgebracht, dan is het laatijdig en hoeft het niet langer te worden afgewacht. Bij de beoordeling van de redelijkheid van de adviestermijn moet evenzeer rekening worden gehouden met het bestaan van vervaltermijnen in hoofde van het vergunningverlenend bestuursorgaan dat moet voorkomen dat de eigen beslissingstermijn verstrijkt en waardoor zij zelf onbevoegd wordt om een beslissing te nemen.

De vraag of een advies binnen een redelijke termijn is verstrekt, dient beoordeeld te worden in functie van de concrete elementen van het dossier, waarbij vooral de complexiteit van het dossier een rol speelt, wat onder meer kan blijken uit het aantal bezwaren dat tijdens het openbaar onderzoek werd ingediend en de aard van de andere adviezen die tijdens de procedure werden uitgebracht.

1.3.

Uit het advies van de eerste verzoekende partij van 29 augustus 2016, dat evenwel pas op 13 september 2016 werd ontvangen, blijkt dat het openbaar onderzoek werd aangevat op 1 juni 2016 en dat de eerste verzoekende partij besloot een verlengd openbaar onderzoek te organiseren.

De Raad merkt op dat artikel 4.7.26, §4, eerste lid, 2°, a VCRO voorziet in een vervaltermijn van 30 dagen indien geen openbaar onderzoek moet gehouden worden, bij gebreke waarvan aan het college van burgemeester en schepenen op grond van artikel 4.8.11, §1, 7° VCRO de bevoegdheid wordt ontzegd om op ontvankelijke wijze beroep in te stellen bij de Raad. De *ratio legis* om anders dan in voormeld artikel 4.7.26, §4, eerste lid, 2° a) VCRO een ordeterminj te voorzien in artikel 4.7.26, §4, eerste lid, 2° b) VCRO ligt in het feit dat het college van burgemeester en schepenen de bezwaren ingediend tijdens het openbaar onderzoek moet bundelen, waarbij het niet onredelijk is dat zij haar advies pas verstrekt na kennisname van deze bezwaren.

Tijdens het openbaar onderzoek in de gemeente Overijse werden veertien bezwaarschriften ingediend. De verwerende partij voert aan dat de eerste verzoekende partij ten onrechte een verlengd openbaar onderzoek heeft uitgevoerd. Daargelaten of deze kritiek terecht is, blijkt wel dat de eerste verzoekende partij diligent heeft gehandeld in het vervolg van de procedure. Zij heeft binnen de maand de bezwaren gebundeld, haar advies verstrekt en dit overgemaakt aan de verwerende partij. Evenwel werd dit advies slechts ontvangen op 13 september 2016.

Uit het advies van de eerste verzoekende partij blijkt dat zij zich vragen stelt bij de te verwachten effecten van het project op het vlak van veiligheid voor de omgeving, mens en natuur. Zij wijst ook op het feit dat voor voorliggende aanvraag een project-MER diende te worden opgesteld. Zij zet haar bezwaren op dit punt zeer uitvoerig uiteen. Gelet op het feit dat het ongunstig advies werd opgesteld op 29 augustus 2016, dit wil zeggen net buiten de termijn van 30 dagen na het sluiten van het openbaar onderzoek op 29 juli 2016, kan bezwaarlijk worden voorgehouden dat de eerste verzoekende partij op onredelijke wijze de haar toegewezen termijn om advies te verlenen heeft overschreden.

De exceptie in hoofde van de eerste verzoekende partij dient te worden verworpen.

2.1.

De tweede verzoekende partij put haar belang uit artikel 4.8.11, §1, 3° VCRO als een (publieke) rechtspersoon die rechtstreekse of onrechtstreekse hinder of nadelen meent te kunnen ondervinden van de bestreden beslissing. De tweede verzoekende partij kan derhalve aanvoeren dat de bestreden beslissing haar planologisch en stedenbouwkundig beleid doorkruist. Zij moet dan wel voldoende concreet aantonen hoe de bestreden beslissing het gemeentelijk of specifiek stedenbouwkundig of planologisch beleid in het gedrang brengt.

Het Grondwettelijk Hof heeft in zijn arrest van 27 februari 2014 (nr. 32/2014) aangegeven dat hinder en nadelen in hoofde van een gemeente kunnen afgeleid worden *“wanneer de bestreden vergunningsbeslissing het beleid van de gemeente doorkruist, wat kan blijken uit het feit dat het college van burgemeester en schepenen, als adviserende instantie in de bijzondere procedure, een ongunstig advies heeft verleend of voorwaarden heeft geformuleerd die niet in de vergunning werden opgenomen”*.

De tweede verzoekende partij doet evenwel meer dan louter verwijzen naar het ongunstig advies van de eerste verzoekende partij: zij hanteert een specifiek onderdeel ervan om uiteen te zetten dat de bestreden beslissing het gemeentelijk beleid doorkruist. De tweede verzoekende partij beperkt zich dus ook niet tot algemene formuleringen.

Zo wijst de tweede verzoekende partij onder meer op het feit dat het garanderen van de openbare veiligheid, één van haar beleidsopdrachten, met huidige beslissing in het gedrang wordt gebracht. Zij voert aan dat bepaalde zekerheden die haar werden geboden in onderlinge vergaderingen, niet worden geboden in de stedenbouwkundige vergunning. Dat immers grote onduidelijkheid en

verwarring bestaat over de bijkomende beschermingsmaatregel in KMO-zone en dat de aardgasleiding zal worden ingepland in een nog aan te leggen KMO-zone, dichtbij diverse woonzones, zones met kwetsbare functies en doorheen ruimtelijk kwetsbaar gebied.

2.2.

Naar het oordeel van de Raad maakt de tweede verzoekende partij voldoende aannemelijk dat de bestreden beslissing indruist tegen haar gemeentelijk stedenbouwkundig beleid.

De exceptie wordt verworpen.

VI. ONDERZOEK VAN DE MIDDELEN

A. Eerste middel

Standpunt van de partijen

1.

De verzoekende partijen voeren in een eerste middel de schending aan van artikel 4.7.26, §4, 3° en 4° VCRO, het zorgvuldigheidsbeginsel en het redelijkheidsbeginsel en tevens machtsoverschrijding. De verzoekende partijen zetten het middel als volgt uiteen:

“ ...

B. De bestreden beslissing werd genomen buiten de vervaltermijn voorgeschreven door artikel 4.7.26, §4, 3° en 4° VCRO. Op grond van de decretale regelgeving is de aanvraag geacht te zijn afgewezen. Verwerende partij was niet langer bevoegd om uitspraak te doen over de aanvraag.

*29. Op **10 november 2016** verleent verwerende partij een stedenbouwkundige vergunning aan de NV Fluxys (met ondernemingsnr. 0827.783.796).*

*30. Op **05 december 2016** trekt verwerende partij deze vergunning van 10 november 2016 (de bestreden beslissing) weer in, aangezien deze verleend werd aan de verkeerde (rechts)persoon, namelijk aan de NV Fluxys (ondernemingsnr. 0827.783.796) in plaats van aan de NV Fluxys Belgium (ondernemingsnr. 0402.954.628).*

*“**Betreft: Intrekking van de stedenbouwkundige vergunning volgens de bijzondere procedure d.d. 10/11/2016 aan “Fluxys”.***

Hernieuwde stedenbouwkundige vergunning volgens de bijzondere procedure aan Fluxys Belgium NV”

31. Gezien deze intrekking is de bestreden beslissing van 10 november 2016 juridisch gezien niet langer aanwezig in het rechtsverkeer.

32. Verzoekende partijen stellen echter vast dat verwerende partij er klaarblijkelijk doch verkeerdelijk van uitgaat dat haar stedenbouwkundige vergunning van 05 december 2016 aan de NV Fluxys Belgium, zich blijkbaar als het ware “retroactief” in de plaats kan stellen van de stedenbouwkundige vergunning van 10 november 2016 verleend aan de NV Fluxys.

*33. Dit blijkt uit het feit dat het aangetekend schrijven van 05 december 2016 van verwerende partij (**stuk 1**) vermeldt dat de stedenbouwkundige vergunning verleend werd “ingevolge de aanvraag die op 15 april 2016 werd ontvangen”. Dit blijkt eveneens uit de aanplakking op 28 november 2016 van de stedenbouwkundige vergunning van 10*

november 2016 (**stuk 3a**), anderzijds uit de aanplakking op 07 december 2016 van de stedenbouwkundige vergunning van 05 december 2016 (**stuk 3b**): beide aanplakkingen vermelden dat het gaat om een vergunning van “10 november 2016”.

34. *Dit is juridisch uiteraard niet correct :*

- *De stedenbouwkundige vergunning aan de NV Fluxys werd verleend op 10 november 2016 ;*
- *Deze vergunning werd op 05 december 2016 ingetrokken ;*
- *Een nieuwe, andere stedenbouwkundige vergunning werd vervolgens op 05 december 2016 verleend aan een andere rechtspersoon, meer bepaald de NV Fluxys Belgium.*

35. *De intrekking van een bestuurshandeling is de rechtshandeling waarbij een bestuur de handeling die het heeft verricht, ab initio, met terugwerkende kracht tot op het ogenblik waarop de handeling werd in het leven geroepen, teniet doet. Net zoals de vernietiging van een bestuurshandeling werkt de intrekking terug ex tunc en wordt de betrokken handeling geacht niet te hebben bestaan. Een ingetrokken bestuurshandeling wordt bijgevolg geacht nooit te zijn tot stand gekomen .*

36. *Ingevolge de intrekking is de stedenbouwkundige vergunning van 10 november 2016 niet langer aanwezig in het rechtsverkeer. Alleen de laatste stedenbouwkundige vergunning d.d. 05 december 2016 is nog aanwezig in het rechtsverkeer.*

37. *Aangezien verwerende partij klaarblijkelijk van mening is dat haar “hernieuwde” stedenbouwkundige vergunning van 05 december 2016, verleend aan een totaal andere rechtspersoon, als het ware retroactief in de plaats treedt van de intussen ingetrokken stedenbouwkundige vergunning d.d. 10 november 2016, hebben verzoekende partijen, omwille van de duidelijkheid in het rechtsverkeer en om rechtsonzekere situaties te vermijden, noodgedwongen ook de (ingetrokken) stedenbouwkundige vergunning van 10 november 2016 bij uw Raad aangevochten (inleidend verzoekschrift d.d. 31 december 2016).*

38. *De stedenbouwkundige vergunning die verwerende partij vervolgens op 05 december 2016 verleende aan de NV Fluxys Belgium, is echter verleend met miskennis van artikel 4.7.26, §4, 3° VCRO. Immers, de termijn waarbinnen verwerende partij verplicht moest oordelen over de aanvraag, wordt bepaald op grond van voormeld artikel. Dit is 60 dagen na het verkrijgen van de resultaten van het openbaar onderzoek en van het advies van het College.*

39. *In casu werden de bezwaren uit het openbaar onderzoek besproken op de zitting van het College d.d. 29 augustus 2016. Op deze zitting werd eveneens een ongunstig advies uitgebracht met betrekking tot de aanvraag in kwestie.*

40. *Dit advies werd door de gewestelijk stedenbouwkundige ambtenaar ontvangen op 13 september 2016, zoals in de bestreden beslissing wordt bevestigd.*

41. *De termijn van 60 dagen is bijgevolg aangevangen op 14 september 2016 om te verstrijken op 12 november 2016. Over de aanvraag die op 15 april 2016 werd ontvangen door verwerende partij, diende verwerende partij zich bijgevolg ten laatste op 12 november 2016 uit te spreken.*

42. ***De beslissing van 05 december 2016, die uitdrukkelijk aangeeft te zijn genomen ingevolge de aanvraag ontvangen op 15 april 2016, is derhalve genomen buiten de vervaltermijn van 60 dagen die decretaal wordt opgelegd in artikel 4.7.26, §4, 3° VCRO.***

43. *De bestreden beslissing is dan ook aangetast door machtsoverschrijding aangezien verwerende partij niet langer bevoegd was om te oordelen over de ingediende aanvraag, en de aanvraag ingevolge het verstrijken van deze vervaltermijn geacht moet worden te zijn afgewezen. Artikel 4.7.26, §4, 4° VCRO bepaalt uitdrukkelijk dat deze 60dagen termijn een vervaltermijn betreft.*

44. *Sinds 13 november 2016 was verwerende partij niet langer bevoegd om een beslissing te nemen over de aanvraag van 15 april 2016.*

45. *Het is bijgevolg prima facie duidelijk dat de bestreden beslissing onwettig is. De bestreden beslissing schendt immers artikel 4.7.26, §4, 3° en 4° VCRO en miskent eveneens het zorgvuldigheidsbeginsel en het redelijkheidsbeginsel. Immers, geen enkele andere overheid zou in een dergelijke situatie, meer bepaald buiten de uitdrukkelijk decretaal opgelegde vervaltermijn, redelijkerwijze tot het besluit komen dat zij toch nog een vergunning kan verlenen. Door te proberen voorhouden dat haar administratieve beslissing van 05 december 2016 de datum van 10 november 2016 retroactief zou kunnen recupereren, en als het ware retroactief in de plaats treden van de eerste stedenbouwkundige vergunning, is manifest onzorgvuldig. En verwerende partij en de aanvrager beseffen dat maar al te goed, gelet op de nieuwe aanplakking die gedaan werd op 07 december 2016 (**stukken 3b en 3c**).*

46. *De bestreden beslissing dient bijgevolg te worden geschorst c.q. vernietigd.*

...

2.

De verwerende partij antwoordt hierop als volgt in haar antwoordnota:

“ ...

3.2.1.2. Weerlegging

Verwerende partij wenst op te merken dat de sanctie uit het artikel 4.7.26, §4, eerste lid, 4° VCRO, namelijk de stilzwijgende weigering, slechts toepassing kan vinden wanneer er door de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar niet tijdig wordt beslist.

Uit de stukken van het administratief dossier, en in het bijzonder de bestreden beslissing, blijkt dat het advies van het college van burgemeester en schepenen van de beide gemeenten, de processen-verbaal en de bijhorende stukken slechts werden ontvangen op 13 september 2016, zodat de vervaltermijn voor het nemen van een beslissing over de aanvraag, een aanvang nam op 14 september 2016.

De verwerende partij heeft tijdig beslist door op datum van 10 november 2016 de stedenbouwkundige vergunning te verlenen en alsdan haar bevoegdheid tijdig uitgeput.

Navolgend heeft de verwerende partij met een beslissing van dezelfde datum de eerder verleende stedenbouwkundige vergunning ingetrokken en een ‘hernieuwde’ stedenbouwkundige vergunning afgeleverd aan NV FLUXYS BELGIUM. Dit betekent dat de stelling van de Verzoekende partijen dat de beslissing houdende de stedenbouwkundige vergunning aan de NV FLUXYS BELGIUM laattijdig is genomen, geen hout snijdt.

Deze intrekking van de eerste beslissing werd ingegeven door de vaststelling dat er een materiële vergissing werd begaan met de correcte aanduiding van de identiteit van de

aanvrager. Dit werd als dusdanigesignaleerd door de NV FLUXYS BELGIUM zodat een intrekking en hernieuwde beslissing zich opdroeg.

Aldus moet er aangenomen worden dat de 'hernieuwde' stedenbouwkundige vergunning werd genomen na een verzoek daartoe van de aanvrager en aldus moet worden beschouwd als genomen op een 'willig' of 'oneigenlijk' beroep.

De mogelijkheid om het bestuursorgaan dat een beslissing heeft genomen om een herziening van de initiële beslissing te verzoeken, kan gelijkgesteld worden met een algemeen rechtsbeginsel, dat geldt zonder dat enige normatieve tekst daarin voorziet.

Uw Raad heeft in een obiter dicta van een arrest aanvaard dat een vergunningverlenende overheid een tijdige beslissing kan nemen na het instellen van een willig beroep, voor zover uiteraard, de eerste beslissing waartegen het willig beroep werd ingesteld, werd genomen binnen de decretaal voorgeschreven vervaltermijn voor het nemen van een vergunningsbeslissing

Ten overvloede moet er opgemerkt worden dat, net zoals de verzoekende partijen erkennen in hun verzoekschrift, de inhoud van de beide beslissingen identiek is, op de naam van de aanvrager na.

Het gegeven dat de vergunningen een zakelijk karakter hebben en niet ten persoonlijke titel worden afgeleverd, bevestigt enkel dat het een materiële vergissing betrof.

De verwerende partij heeft immers met de 'hernieuwde' stedenbouwkundige vergunning en geen andersluidende beslissing genomen.

Het eerste middel is ongegrond.

...

3.

De tussenkomen de partij stelt het volgende in haar schriftelijke uiteenzetting:

"...

– 2. Weerlegging van het middel

(i) In hoofdorde: Verweerder heeft de "eerste bestreden beslissing" niet ingetrokken, doch louter een materiële vergissing rechtgezet

21. Tussenkomen de partij, Fluxys Belgium NV, is de beheerder van de aardgasvervoersinfrastructuur in België. De naamloze vennootschap Fluxys is te onderscheiden van tussenkomen de partij. Fluxys NV is het moederbedrijf van Fluxys Belgium NV.

22. In casu diende Fluxys Belgium NV op 15 april 2016 een aanvraag in voor een stedenbouwkundige vergunning voor het desbetreffende project.

23. De Gewestelijke Stedenbouwkundig Ambtenaar verleent op 10 november 2016 de stedenbouwkundige vergunning middels de bestreden beslissing aan de vergunningsaanvrager "Fluxys". De Gewestelijke Stedenbouwkundig Ambtenaar heeft zich klaarblijkelijk vergist tussen "Fluxys" en "Fluxys Belgium".

24. Toen daarna werd ontdekt dat de stedenbouwkundige vergunning een verkeerde naam van de vergunningsaanvrager bevatte ("Fluxys" in plaats van "Fluxys Belgium NV"), heeft verweerder deze materiële vergissing rechtgezet op 5 december 2016. Inhoudelijk werd er niets gewijzigd aan de stedenbouwkundige vergunning.

25. Uw Raad heeft in het arrest van 5 september 2017 geoordeeld dat de verwerende partij met de tweede bestreden beslissing de eerste bestreden beslissing heeft ingetrokken waardoor de eerste bestreden beslissing ex tunc uit het rechtsverkeer is verdwenen.

26. Desalniettemin meent Fluxys in hoofdde dat er in casu geen intrekking voorligt, maar wel de loutere rechtzetting van een materiële vergissing.

De rechtzetting van een materiële vergissing is geen nieuwe beslissing. De rechtzetting heeft gevolgen vanaf dezelfde dag als de rechtgezetste beslissing (vgl. H. Coremans, M. Van Damme, B. Dujardin, B. Seutin en G. Vermeylen, *Beginselen van wetgevingstechniek en behoorlijke regelgeving*, Brugge, die Keure, 2016, randnr. 246).

Uit het opschrift "hernieuwde" stedenbouwkundige vergunning leiden verzoekers ten onrechte af dat er twee bestreden beslissingen zijn. Er is slechts één stedenbouwkundige vergunning, die op 10 november 2016 werd verleend en waarin op 5 december 2016 een materiële vergissing werd rechtgezet. Dit blijkt ook uit het feit dat deze zogenaamd "hernieuwde" stedenbouwkundige vergunning eveneens de datum van 10 november 2016 vermeldt.

27. Verweerder heeft in casu wel degelijk een beslissing genomen binnen de termijn van 60 dagen. Zij verleende immers op 10 november 2016 de stedenbouwkundige vergunning aan Fluxys. Het feit dat vervolgens op 5 december 2016 een materiële vergissing werd rechtgezet in de vergunningsbeslissing van 10 november 2016 verandert hier niks aan, nu deze rechtzetting, zoals eerder aangegeven, niet kan worden beschouwd als een nieuwe beslissing.

28. In tegenstelling tot wat verzoekers beweren, is er geen sprake van onduidelijkheid of onzorgvuldigheid. Het rechtszekerheids- en zorgvuldigheidsbeginsel zijn dus niet geschonden.

Het uiterst formalistisch standpunt van verzoekers dat verweerder zijn beslissingsbevoegdheid heeft verloren en de vergunning van rechtswege wordt geacht geweigerd te zijn, kan evenmin worden bijgetreden, aangezien het louter om de rechtzetting van een materiële vergissing gaat.

29. In tegenstelling tot wat verzoekers beweren, is de rechtzetting van de materiële vergissing tussen "Fluxys" en "Fluxys Belgium" geenszins onredelijk.

(ii) In ondergeschikte orde: Verweerder heeft de "tweede bestreden beslissing" in ieder geval tijdig genomen

30. In zoverre uw Raad oordeelt dat de verwerende partij met de tweede bestreden beslissing de eerste bestreden beslissing heeft ingetrokken waardoor de eerste bestreden beslissing ex tunc uit het rechtsverkeer is verdwenen, merkt Fluxys op dat in ieder geval de verwerende partij de "tweede bestreden beslissing" tijdig heeft genomen.

31. In zoverre er toch een "hernieuwde" beslissing van 5 december 2016 bestaat, dan heeft deze "hernieuwde" beslissing van 5 december 2016 immers de oude beslissing van 10 november 2016 rechtsgeldig ingetrokken en werd krachtens deze "hernieuwde" beslissing een nieuwe stedenbouwkundige vergunning tijdig verleend aan Fluxys Belgium NV.

32. *Overeenkomstig artikel 4.7.26, § 4, 3° en 4°, VCRO wordt de vergunning geacht te zijn afgewezen indien het vergunningverlenende bestuursorgaan geen beslissing neemt binnen een termijn van 60 dagen na ontvangst van het proces-verbaal van het openbaar onderzoek en de adviezen van de betrokken gemeente.*

33. *Volgens de klassieke intrekking leer kan een rechtshandeling die rechten verleent, zoals het verlenen van een stedenbouwkundige vergunning, worden ingetrokken voor zover zij onwettig is en de intrekking plaatsvindt hetzij binnen de beroepstermijn die voorzien is om een jurisdictioneel beroep tegen deze rechtshandeling in te stellen, hetzij voor de sluiting van de debatten van het vernietigingsberoep, als er een ontvankelijk vernietigingsberoep is ingesteld.*

34. *De intrekking van een administratieve rechtshandeling is de uitdrukkelijke of impliciete rechtshandeling waarbij een administratieve overheid een handeling die zij vroeger heeft verricht, ab initio, teniet doet met terugwerkende kracht tot op het ogenblik waarop die handeling in het leven werd geroepen.*

35. *De beslissing van de verwerende partij van 10 november 2016 betreft een rechtshandeling die rechten verleent aan derden, zodat deze beslissing kan worden ingetrokken voor zover zij onwettig is en binnen de beroepstermijn die voorzien is om jurisdictioneel beroep tegen deze rechtshandeling in te stellen.*

36. *Aan die voorwaarden is in casu voldaan. Immers, in de hypothese dat er een hernieuwde beslissing zou genomen zijn (quod non, zie argumentatie in hoofddorde), bestaat de onwettigheid uit de foutieve aanduiding van de rechtspersoon "Fluxys" in plaats van "Fluxys Belgium".*

37. *De "hernieuwde" beslissing van 5 december 2016 tot intrekking van de beslissing van 10 november 2016 werd ook genomen binnen de beroepstermijn bij Uw Raad van 45 dagen. De verweerder kon de beslissing van 10 november 2016 intrekken tot en met 26 december 2016 (zijnde 45 dagen na 10 november 2016).*

38. *De intrekking van een stedenbouwkundige vergunning maakt de onderliggende aanvraag niet ongeldig, doch reactiveert integendeel de bouw aanvraag zodat de overheid tot een nieuwe uitspraak wordt verplicht.*

39. *De intrekking van een stedenbouwkundige vergunning heeft met de vernietiging gemeen dat er met terugwerkende kracht een einde wordt gesteld aan het bestaan van de bestuurshandeling. Het procedé van de intrekking verschilt slechts van het procedé van de vernietiging qua orgaan dat intrekt respectievelijk vernietigt. Daar waar de intrekking gebeurt door de administratieve overheid zelf die de in te trekken bestuurshandeling heeft gesteld, geschiedt de vernietiging door de rechter op grond van een beroep tot nietigverklaring of door de toezichthoudende overheid.*

40. *Per analogie aan de vernietiging, moet dan ook worden besloten dat in geval van intrekking de onderliggende aanvraag wordt gereactiveerd. Beide procédés sorteren immers hetzelfde gevolg.*

41. *Wanneer de overheid een onwettige beslissing vernietigt, wordt de onderliggende aanvraag gereactiveerd en wanneer de overheid een beslissing moet nemen binnen een bepaalde termijn, dan beschikt deze overheid in geval van vernietiging van de initiële beslissing over een algehele nieuwe termijn om een nieuwe beslissing te nemen.*

42. *Per analogie geldt dan ook dat wanneer de overheid een onwettige beslissing met terugwerkende kracht intrekt, de onderliggende aanvraag wordt gereactiveerd en een algehele nieuwe termijn begint te lopen om een nieuwe beslissing te nemen. Deze nieuwe beslissingstermijn na intrekking, begint te lopen op de dag voorafgaand aan de ingetrokken beslissing.*

43. *In casu heeft de Gewestelijke Stedenbouwkundige Ambtenaar tijdig besloten op 5 december 2016 om de beslissing van 10 november 2016 in te trekken.*

44. *Bijgevolg begon dan ook een algehele nieuwe vervaltermijn van 60 dagen te lopen voor de Gewestelijke Stedenbouwkundige Ambtenaar om te beslissen over de vergunningsaanvraag van Fluxys Belgium NV op de dag voor de dag van de ingetrokken beslissing, zijnde 9 november 2016.*

45. *De Gewestelijk Stedenbouwkundig Ambtenaar besloot op 5 december 2016 om een nieuwe stedenbouwkundige beslissing aan Fluxys Belgium NV te verlenen. De vervaltermijn van 60 dagen werd dus geenszins overschreden.*

46. *In tegenstelling tot wat verzoekers beweren, is deze praktijk geenszins onredelijk. Verzoekende partijen verliezen uit het oog dat een nieuwe beslissingstermijn begint te lopen bij vernietiging of intrekking van een beslissing.*

47. *De verzoekende partijen voeren daarnaast de schending van het zorgvuldigheidsbeginsel aan, maar tonen niet aan dat de verwerende partij haar 'hernieuwde' beslissing onzorgvuldig heeft voorbereid. Bijgevolg faalt dit onderdeel van het middel.*

— 3. Conclusie

48. *Het eerste middel is ongegrond.*

...”

4.

De verzoekende partijen voegen nog het volgende toe in hun wederantwoordnota:

“ ...

35. *Uit de antwoordnota blijkt dat verwerende partij van mening is dat de op 05 december 2016 aan de NV FLUXYS BELGIUM verleende stedenbouwkundige vergunning, de datum van 10 november 2016 als het ware zou “recupereren”:*

“De Verwerende partij heeft op datum van 10 november 2016 de stedenbouwkundige vergunning afgeleverd aan FLUXYS. Met een beslissing van dezelfde datum werd deze eerdere beslissing ingetrokken en tegelijkertijd de stedenbouwkundige vergunning afgeleverd aan de NV FLUXYS BELGIUM (stuk 1). Dit is de bestreden beslissing” (antwoordnota, pg. 5)

36. *Dit is uiteraard niet correct. De vergunning verleend aan de NV Fluxys Belgium dateert van 05 december 2016, en niet eerder.*

37. *Uit het arrest dd. 05 september 2017 van uw Raad volgt dat de datum van de enige nog in het rechtsverkeer aanwezige vergunning (verleend aan de NV Fluxys Belgium) 05*

december 2016 is. Deze 2° stedenbouwkundige vergunning werd niet verleend op 10 november 2016, doch wel op 05 december 2016. Deze tweede vergunning, verleend op 05 december 2016, kan de datum van 10 november 2016 niet zomaar overnemen, zoals verwerende partij thans beweert. Hiervoor bestaat geen enkele wettelijke, noch jurisprudentiële grondslag.

38. Er kan derhalve geen sprake zijn van een “recuperatie van de datum van 10 november 2016” voor de vergunning verleend aan de NV Fluxys Belgium.

39. De rechtszekerheid en de duidelijkheid in het rechtsverkeer vereisen dat uw Raad zich over deze kwestie uitspreekt, en verwerende partij verduidelijkt dat de op 05 december 2016 verleende stedenbouwkundige vergunning de eerdere datum van 10 november 2016 **niet** kan recupereren.

40. Het middel is gegrond. De bestreden beslissing dient te worden **vernietigd**.
...”

5.

De verwerende partij antwoordt in haar laatste nota als volgt:

“ ...

3.2.1.2. Weerlegging

Verwerende partij wenst op te merken dat de sanctie uit het artikel 4.7.26, §4, eerste lid, 4° VCRO, namelijk de stilzwijgende weigering, slechts toepassing kan vinden wanneer er door de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar niet tijdig wordt beslist.

Uit de stukken van het administratief dossier, en in het bijzonder de bestreden beslissing, blijkt dat het advies van het college van burgemeester en schepenen van de beide gemeenten, de processen-verbaal en de bijhorende stukken slechts werden ontvangen op 13 september 2016, zodat de vervaltermijn voor het nemen van een beslissing over de aanvraag, een aanvang nam op 14 september 2016.

De verwerende partij heeft tijdig beslist door op datum van 10 november 2016 de stedenbouwkundige vergunning te verlenen en alsdan haar bevoegdheid tijdig uitgeput.

Navolgend heeft de verwerende partij met een beslissing van dezelfde datum de eerder verleende stedenbouwkundige vergunning ingetrokken en een ‘hernieuwde’ stedenbouwkundige vergunning afgeleverd aan NV FLUXYS BELGIUM. Dit betekent dat de stelling van de Verzoekende partijen dat de beslissing houdende de stedenbouwkundige vergunning aan de NV FLUXYS BELGIUM laattijdig is genomen, geen hout snijdt.

Deze intrekking van de eerste beslissing werd ingegeven door de vaststelling dat er een materiële vergissing werd begaan met de correcte aanduiding van de identiteit van de aanvrager. Dit werd als dusdanigesignaleerd door de NV FLUXYS BELGIUM zodat een intrekking en hernieuwde beslissing zich opdroeg.

Aldus moet er aangenomen worden dat de ‘hernieuwde’ stedenbouwkundige vergunning werd genomen na een verzoek daartoe van de aanvrager en aldus moet worden beschouwd als genomen op een ‘willig’ of ‘oneigenlijk’ beroep.

De mogelijkheid om het bestuursorgaan dat een beslissing heeft genomen om een herziening van de initiële beslissing te verzoeken, kan gelijkgesteld worden met een algemeen rechtsbeginsel, dat geldt zonder dat enige normatieve tekst daarin voorziet.

Uw Raad heeft in een obiter dicta van een arrest aanvaard dat een vergunningverlenende overheid een tijdige beslissing kan nemen na het instellen van een willig beroep, voor zover uiteraard, de eerste beslissing waartegen het willig beroep werd ingesteld, werd genomen

binnen de decretaal voorgeschreven vervaltermijn voor het nemen van een vergunningsbeslissing.

Ten overvloede moet er opgemerkt worden dat, net zoals de verzoekende partijen erkennen in hun verzoekschrift, de inhoud van de beide beslissingen identiek is, op de naam van de aanvrager na.

Het gegeven dat de vergunningen een zakelijk karakter hebben en niet ten persoonlijke titel worden afgeleverd, bevestigt enkel dat het een materiële vergissing betrof.

De rechtzetting van een materiële vergissing is geen nieuwe beslissing. De rechtzetting heeft gevolgen vanaf dezelfde dag als de rechtgezette beslissing (Zie H. Coremans, M. Van Damme, B. Dujarding, B. Seutin en G. Vermeylen, *Beginnelen van wetgevingstechniek en behoorlijke regelgeving*, Die Keure, 2016, randnr. 246).

De verwerende partij heeft immers met de 'hernieuwde' stedenbouwkundige vergunning en geen andersluidende beslissing genomen.

Uit het opschrift "hernieuwde" stedenbouwkundige vergunning kan niet afgeleid worden dat er twee bestreden beslissingen zijn. Er is slechts één stedenbouwkundige vergunning die op 10 november 2016 werd verleend en waarin op 5 december 2016 een materiële vergissing werd rechtgezet. Dat blijkt ook uit het feit dat deze zogenaamd "hernieuwde" stedenbouwkundige vergunning eveneens de datum van 10 november 2016 vermeldt.

Er kan geen sprake zijn van onzorgvuldigheid of onduidelijkheid. De rechtzetting van de materiële vergissing tussen "Fluys" en "Fluxys Belgium" is niet als onredelijk te beschouwen.

Hoe dan ook, heeft verwerende partij de "tweede bestreden beslissing" tijdig genomen.

In zoverre er een "hernieuwde" beslissing van 5 december 2016 zou bestaan, dan heeft deze "hernieuwde" beslissing van 5 december 2016 de oude beslissing van 10 november 2016 rechtsgeldig ingetrokken en werd krachtens deze "hernieuwde" beslissing een nieuwe stedenbouwkundige vergunning tijdig verleend aan Fluxys Belgium NV.

In de veronderstelling dat er een hernieuwde beslissing zou genomen zijn (quod non-zie hoger), bestaat de onwettigheid uit de verkeerde aanduiding van de rechtspersoon "Fluxys" in plaats van "Fluxys Belgium."

De "hernieuwde" beslissing van 5 december 2016 werd ook genomen binnen de beroepstermijn bij uw Raad van 45 dagen. Verwerende partij kon dus de beslissing van 10 november 2016 intrekken tot en met 26 december 2016 (dwz 45 dagen na 10 november 2016).

De intrekking van een stedenbouwkundige vergunning maakt de onderliggende aanvraag niet ongeldig, maar reactiveert integendeel de bouwaanvraag zodat de overheid tot een nieuwe uitspraak wordt verplicht (Zie RvS 29 juni 1999, nr. 81.409).

Na intrekking begint een nieuwe beslissingstermijn te lopen op de dag voorafgaand aan de ingetrokken beslissing. (Zie Rvst. 12 november 2008, nr. 187.848).

In dit geval heeft verwerende partij tijdig besloten op 5 december 2016 om de beslissing van 10 november 2016 in te trekken.

De nieuwe vervaltermijn van 60 dagen begon dan ook te lopen voor verwerende partij om te beslissen over de vergunningsaanvraag van Fluxys Belgium NV op de dag voor de dag van de ingetrokken beslissing, zijnde 9 november 2016.

Verwerende partij heeft op 5 december een nieuwe stedenbouwkundige vergunning verleend aan Fluxys Belgium NV. De vervaltermijn van 60 dagen werd dus niet overschreden.

Dit is geenszins onredelijk. Verzoekers mogen niet uit het oog verliezen dat een nieuwe beslissingstermijn begint te lopen bij vernietiging of intrekking van een beslissing. Daarenboven tonen verzoekers niet aan dat de verwerende partij haar "hernieuwde" beslissing onzorgvuldig heeft voorbereid.

Het eerste middel is ongegrond

...

6.

De tussenkomende partij voegt nog het volgende toe in haar laatste schriftelijke uiteenzetting:

“ ...

C. 4. *Replik van de tussenkomende partij*

(i) Wat betreft het verweer in hoofdorde dat verweerder de "eerste bestreden beslissing" niet heeft ingetrokken, doch louter een materiële vergissing heeft rechtgezet

1. *Niettegenstaande het arrest van Uw Raad, meent Fluxys desalniettemin in hoofdorde, met eerbied, dat er in casu geen intrekking voorligt, maar wel de loutere rechtzetting van een materiële vergissing.*

2. *Uit het opschrift "hernieuwde" stedenbouwkundige vergunning leiden verzoekers ten onrechte af dat er twee afzonderlijke bestreden beslissingen zijn. Er is slechts één stedenbouwkundige vergunning, die op 10 november 2016 werd verleend en waarin op 5 december 2016 een materiële vergissing werd rechtgezet.*

3. *In casu ligt overduidelijk de rechtzetting van een materiële vergissing voor. De materiële vergissing bestaat uit de verkeerde benaming "Fluxys" in plaats van "Fluxys Belgium". Deze verkeerde benaming werd rechtgezet op 5 december 2016.*

4. *Een eerste element dat aantoonst dat de rechtzetting van een materiële vergissing voorligt, is de uitdrukkelijke vermelding dat*

"Deze "intrekking van de stedenbouwkundige vergunning" gebeurt wegens onjuiste benaming van de ontvanger van de stedenbouwkundige vergunning." (stuk 2, p.1 ; eigen onderlijning)

De verwerende partij vermeldt expliciet dat er een materiële vergissing is ingetreden en dat het de bedoeling is om deze materiële vergissing recht te zetten.

5. *Een tweede element is het gegeven dat deze zogenaamd "hernieuwde" stedenbouwkundige vergunning eveneens de datum van 10 november 2016 vermeldt. Indien de verwerende partij een geheel nieuwe vergunning had verleend, had deze de datum van 5 december 2016 vermeld.*

6. *Het uiterst formalistisch standpunt van verzoekers dat verweerder zijn beslissingsbevoegdheid heeft verloren, kan evenmin worden bijgetreden, aangezien het louter om de rechtzetting van een materiële vergissing gaat.*

(ii) Wat betreft het middel in ondergeschikte orde dat verweerder de "tweede bestreden beslissing" in ieder geval tijdig heeft genomen

7. *De verzoekende partijen betwisten niet dat, indien er toch een afzonderlijke "hernieuwde" beslissing van 5 december 2016 bestaat, deze "hernieuwde" beslissing van 5 december 2016 de oude beslissing van 10 november 2016 rechtsgeldig heeft ingetrokken en krachtens deze "hernieuwde" beslissing een nieuwe stedenbouwkundige vergunning tijdig werd verleend aan Fluxys Belgium NV.*

8. *De intrekking van een stedenbouwkundige vergunning reactiveert immers de onderliggende aanvraag en doet een algehele nieuwe termijn lopen om een nieuwe beslissing te nemen, op de dag voorafgaand aan de ingetrokken beslissing.*

9. *In casu heeft de verwerende partij besloten op 5 december 2016 om (i) om de beslissing van 10 november 2016 in te trekken en (ii) een nieuwe stedenbouwkundige beslissing aan Fluxys Belgium NV te verlenen. De vervaltermijn van 60 dagen, die opnieuw begon te lopen op 9 november 2016, werd dus niet overschreden.*

Een andersluidend oordeel zou ingaan tegen de hogervermelde rechtspraak van de Raad van State.

Het eerste middel is ongegrond.

...

Beoordeling door de Raad

1.

De verzoekende partijen stellen in essentie dat de verwerende partij op 5 december 2016 een nieuwe beslissing heeft genomen daar er in de beslissing het volgende wordt gesteld:

“...

Intrekking Stedenbouwkundige vergunning volgens de bijzondere procedure dd. 10/11/2016 aan “Fluxys”.

Deze “intrekking van de stedenbouwkundige vergunning” gebeurt wegens onjuiste benaming van de ontvanger van de stedenbouwkundige vergunning.

Hernieuwde stedenbouwkundige vergunning volgens de bijzondere procedure aan Fluxys Belgium nv.

...”

Zowel de verwerende partij als de tussenkommende partij geven aan dat in deze slechts een materiële vergissing wordt rechtgezet en derhalve niet kan gesproken worden van een nieuwe beslissing.

2.

Artikel 4.7.26 §4, 2° - 4° VCRO luidt (op het ogenblik van de bestreden beslissing) als volgt:

“...

2° het vergunningverlenende bestuursorgaan of zijn gemachtigde wint het voorafgaand advies in van de door de Vlaamse Regering aangewezen instanties en van het college van burgemeester en schepenen, rekening houdend met volgende regelingen:

a) indien de vergunningsaanvraag niet onderworpen is aan een openbaar onderzoek, worden alle adviezen uitgebracht binnen een termijn van dertig dagen, ingaand de dag na deze van de ontvangst van de adviesvraag, met dien verstande dat aan de adviesvereiste voorbij kan worden gegaan indien de adviezen niet tijdig worden uitgebracht,

b) indien de vergunningsaanvraag onderworpen is aan een openbaar onderzoek:

1) valt de adviseringstermijn in hoofde van de door de Vlaamse Regering aangewezen instanties samen met de duur van het openbaar onderzoek, met dien verstande dat aan de adviesvereiste voorbij kan worden gegaan indien de adviezen niet tijdig worden uitgebracht,

2) bezorgt het college van burgemeester en schepenen het proces-verbaal van het openbaar onderzoek, de gebundelde bezwaren en opmerkingen en zijn eigen advies aan het vergunningverlenende bestuursorgaan binnen een ordetermijn van dertig dagen, die ingaat de dag na deze waarop het openbaar onderzoek werd afgesloten;

c) zo de vergunningsaanvraag van het college van burgemeester en schepenen uitgaat, brengt het college geen advies uit;

3° het vergunningverlenende bestuursorgaan neemt over de vergunningsaanvraag een beslissing binnen een vervaltermijn van zestig dagen, die ingaat hetzij de dag na deze van het verstrijken van de adviseringstermijn, vermeld in 2°, a), hetzij de dag na deze van de ontvangst van de in stukken, vermeld in 2°, b), 2). De vervaltermijn wordt verlengd tot honderdvijf dagen als het aangevraagde wegeniswerken omvat waarover de gemeenteraad beslissingsbevoegdheid heeft;

4° indien het vergunningverlenende bestuursorgaan niet tijdig beslist, wordt de aanvraag geacht afgewezen te zijn;

...

3.1.

Uit het administratief dossier blijkt dat de verwerende partij het proces-verbaal heeft ontvangen op 13 september 2016, zodat de toepasselijke vervaltermijn voor verwerende partij, *in casu* 60 dagen aangezien geen wegeniswerken worden aangevraagd, in beginsel op 14 november 2016 verstreek. Uit het administratief dossier blijkt tevens dat de verwerende partij een eerste beslissing nam op 10 november 2016, waarbij aan de nv FLUXYS een stedenbouwkundige vergunning wordt verleend.

Met een brief van 5 december 2016 worden partijen verwittigd dat op datum van 10 november 2016 volgende beslissing wordt genomen:

“...

INTREKKING STEDENBOUWKUNDIGE VERGUNNING VOLGENS DE BIJZONDERE PROCEDURE dd. 10/11/2016 AAN "FLUXYS".

Deze "intrekking van de stedenbouwkundige vergunning" gebeurt wegens onjuiste benaming van de ontvanger van de stedenbouwkundige vergunning.

HERNIEUWDE STEDENBOUWKUNDIGE VERGUNNING VOLGENS DE BIJZONDERE PROCEDURE AAN FLUXYS BELGIUM NV.

...”

3.2.

De verwerende en tussenkomen de partij kunnen niet gevolgd worden wanneer zij stellen dat met de thans bestreden beslissing louter een materiële vergissing werd rechtgezet. De bewoordingen van de beslissing zijn duidelijk en spreken over een “intrekking”.

De Raad merkt bovendien op dat de verwerende partij in het kader van het beroep van de verzoekende partijen tegen de oorspronkelijke beslissing van 10 november 2016 (deze zaak is gekend onder het rolnummer 1617/RvVb/0281/SA) bevestigt dat zij de oorspronkelijke beslissing (op 5 december 2016) heeft ingetrokken en vervolgens een nieuwe beslissing (met dezelfde datum) heeft genomen. De Raad heeft dit uitdrukkelijk vastgesteld met het arrest van 18 september 2018 (nummer RvVb/A/1819/0061).

Er kan in alle redelijkheid dan ook niet worden betwist dat de verwerende partij niet echt overtuigt wanneer ze in de zaak met rolnummer 1617/RvVb/0281/SA met grootst mogelijke overtuiging en volharding stelt dat ze de oorspronkelijke beslissing heeft ingetrokken en een nieuwe beslissing heeft genomen om vervolgens, in de voorliggende procedure, te stellen dat ze enkel een materiële vergissing heeft willen rechtzetten.

3.3.

Wat de achterliggende beweegredenen van de verwerende partij ook mogen zijn, de thans bestreden beslissing laat geen ruimte tot interpretatie in zoverre de oorspronkelijke beslissing van 10 november 2016 uitdrukkelijk wordt ingetrokken. De vraag rijst evenwel of de verwerende partij tegelijk een nieuwe stedenbouwkundige vergunning kon verlenen.

Zoals hoger reeds werd opgemerkt, verstreek de termijn om een beslissing te nemen over de aanvraag van de tussenkomende partij in beginsel op 14 november 2016. De Raad stelt vast dat de verwerende partij, hoewel gedateerd op 10 november 2016, de thans bestreden beslissing alleszins later heeft genomen. De stukken waarop de Raad vermog acht te slaan, met inbegrip van de door de partijen neergelegde nota's, doen met voldoende zekerheid aannemen dat de verwerende partij de thans bestreden beslissing heeft genomen op 5 december 2016.

De verwerende partij heeft aldus, na een rechtsgeldige intrekking, in strijd met artikel 4.7.26 §4, 2° en 3° VCRO op 5 december 2016 een nieuwe beslissing genomen over de aanvraag van de tussenkomende partij. In zoverre de thans bestreden beslissing een nieuwe stedenbouwkundige vergunning verleent, is deze beslissing aangetast door machtsoverschrijding aangezien de verwerende partij haar bevoegdheid om een beslissing te nemen over de aanvraag van de tussenkomende partij reeds had uitgeput.

Conform artikel 4.7.26 §4, 4° VCRO diende de verwerende partij derhalve vast te stellen dat de vergunningsaanvraag werd geacht te zijn afgewezen. De (oorspronkelijke) beslissing van 10 november 2016 werd immers ingetrokken met de beslissing van 5 december 2016 waardoor deze definitief uit het rechtsverkeer is verdwenen.

Het middel is in de aangegeven mate gegrond.

B. Overige middelen

De overige middelen dienen niet meer behandeld te worden, daar ze niet tot een ruimere vernietiging kunnen leiden.

BESLISSING VAN DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. Het verzoek tot tussenkomst van de nv FLUXYS BELGIUM is ontvankelijk.
2. De Raad vernietigt de beslissing van de verwerende partij van 5 december 2016, waarbij aan de tussenkomende partij de stedenbouwkundige vergunning wordt verleend voor de aanleg van een drukreducerstation en een aardgasleiding op de percelen gelegen te 1560 HOEILAART, Joseph Kumpsstraat zn, Noordlaan zn, Paardenwater zn en Molenstraat zn, en te 3090 OVERIJSE, Jozef Kumpsstraat zn, Breerijke zn, Fr. Verbeekstraat, Hoekstraat zn, Pijpekopstraat zn, Rameistraat zn, Terhulpensesteenweg zn, Vlierbeekberg zn, Watertorenstraat zn, Vuurgatstraat zn, E411, Koedalstraat zn, Welriekendedreef zn, en Eikenlaan.
3. De Raad legt de kosten van het beroep, bepaald op 750 euro, ten laste van de verwerende partij.
4. De Raad legt de kosten van de tussenkomst, bepaald op 100 euro, ten laste van de tussenkomende partij.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel in openbare zitting van 18 september 2018 door de derde kamer.

De toegevoegd griffier,

De voorzitter van de derde kamer,

Stephanie SAMYN

Filip VAN ACKER